

平成24年度言語研修
ベトナム語中級研修テキスト1

ベトナム語中級

映画シナリオ編

Intermediate Vietnamese

- Movie script -

清水政明

Nguyễn Thị Ái Tiên 著

東京外国語大学
アジア・アフリカ言語文化研究所

2012

はしがき

本書は、ベトナム語の初級を一通り学び終えた日本人学習者を対象とした中級用教材である。現在のベトナム映画界をリードする監督 **Đặng Nhật Minh** 氏の代表作 2 篇 *Bao giờ cho đến tháng mười* (10 月になれば) と *Hà nội mùa đông 46* (46 年冬、ハノイ) を取り上げ、映像を見ながら台詞の聞き取り練習を行うと同時に、そこに出現する文をこれまで学んだ文法構造に当てはめて、整理し直すことを主眼とするものである。

『10 月になれば』は 1975 年から 77 年にかけてベトナムとカンボジアの間で戦われた紛争に赴いた夫を戦場で亡くしてしまい、悲しみに打ちひしがれつつも夫の父にはその死を隠そうとし続ける女性の苦悩を描いたものである。『46 年冬、ハノイ』は、1945 年の独立宣言、八月革命の成功を経ても尚フランスがベトナムに忍びよる中で、46 年全面的抗戦状態に突入するまでの、屈辱を受けつつも凛として人道的指導者たり続けるホーチミン主席の姿を描いた作品である。

本書では、まず映像を見つつ登場人物の台詞を聞き取り、本文の括弧内に相応しい語句や文を補充する。語句を聞き取る際には、『ベトナム語中級 発音・文法解説』の主に「発音」篇に解説された聞き取りの注意点をおさえておくことが重要である。文が完成したら、次いで同「文法」篇に解説された語や文の分類にしたがって、個々の文の構造を理解しつつ、その背後にあるベトナム語の文法体系を少しずつ把握する。以上を通じで、口語ベトナム語に潜む独自の文法体系を習得することにより、活きたベトナム語の習得を目指す。

本教材の作成は、**Đặng Nhật Minh** 監督の全面的な協力なくしては決して為し得なかった。ここに記して心より感謝の意を表したいと思う。

目次

BAO GIỜ CHO ĐẾN THÁNG MƯỜI	1
1. Duyên 渡し船で帰路へ、途中気を失い紙きれを川に落とす	2
2. Duyên 義父に夫の土産を渡す	2
3. Tuấn 父からの土産の銃で遊ぶ	3
4. Duyên 義父に夫の様子を伝える	4
5. Tuấn お土産の銃が壊れて泣く	5
6. 義父 Duyên に夫の様子を聞く	6
7. 近所の Bà Hiền が訪ねてくる	7
8. 村の老人達が訪ねてくる、Duyên 何かを失くしたことに気づく	9
9. Khang が Thom に本を渡し、 Thom がびしょ濡れになった詩を見つける	12
10. Khang が Duyên の持っていた死亡通知書に気付く	15
11. Duyên が Khang に死亡通知書を拾わなかったか尋ねに来る	16
12. (回想シーン) 村の廟で Nam が最後の凧を焼く	18
13. Khang が Duyên の家を訪ねる	20
14. Khang が Tuấn の銃をなおしてやる	23
15. 義父と Tuấn が庭で話しているのを Duyên が聞く	24
16. Duyên が Khang に夫になりすまして 義母の命日に手紙を書いてくれるよう頼む	25
17. 義母の命日に親戚が集まって食事をしている	27
18. Nam の手紙 (実は Khang が書いた) が届き Hài が読み上げる	30
19. 出世頭の婿が戦没者家族の養子縁組奨励制度について説明、 Hài の母亡き夫に息子の報告	33
20. Khang 合作社の手伝い実習の後、田んぼで Duyên に会う	37
21. Chèo 上演の夜、村の劇団で Duyên が演じるが、 途中で感極まって逃げ出す	38

22. 廟の中から村の神様が現れる	43
23. Thom が Khang と Duyên の関係を不審に思う	45
24. Khang が Duyên に送った手紙を Nam の姉が見てしまう	45
25. Nam の姉婿が役人として手紙の書き手を突きとめようとする	48
26. 役人に責められた Khang が土手で自分の作った凧を上げる Duyên 親子に出会う	51
27. Khang の生徒達が Khang と Duyên の関係を噂する	52
28. 旧暦 7 月 15 日の夜市で Nam に会う	54
29. 義父が線香を上げ忘れたと夜中に起きて、倒れる	56
30. Khang が Thom に別れを告げて、学校を発つ.....	57
31. 義父の病状が悪くなり、Bà Hiền が夫に帰るよう伝えよと促す.....	59
32. Tuấn が一人で父親に電報を打ちに行こうとする	61
33. Duyên が Tuấn を探しに学校へ、 Thom が Khang からの預かり物を渡す.....	61
34. Nam を知る軍人が Tuấn に真実を語る	64
35. 義父が息を引きとる	66
36. Tuấn の入学式	69
HÀ NỘI MÙA ĐÔNG 46	70
1. プロローグ：歴史背景説明	71
2. 玉山祠前にて	73
3. Thái Bình からの訪問団、北部府にてホー主席に会う	75
4. 特別工作員 Lâm、ホー主席と初の対面.....	78
5. Hải Phòng 大劇場にて銃撃戦.....	80
6. 産婦人科病院にて Lâm 妻の Lê に会う	83
7. ホー主席、北部府にて演説文執筆.....	85
8. 街角の物売り	86

9. Lâm と Lê ベッドで会話	87
10. マラリアが再発したホー主席、横になって Sainteny を迎える	88
11. 街角の噂話	90
12. 儒者が兵士に文字を贈る	92
13. 画家 Hân がホー主席の肖像を描いている間、士官が報告に来る	93
14. Toàn ピアノを弾く恋人 Hương にカフェで会う	96
15. Toàn、フランス軍の船に突入し武器を奪い取る	100
16. 作戦成功を祝うパーティー	101
17. Lâm 病院で Lê に会う	105
18. フランス軍が情報館を焼き払う	106
19. Lâm 新聞を読み Toàn に身を隠すよう諭す	107
20. Lâm の知人が探してくれた隠れ家で Toàn と Hương が会う	110
21. Toàn 隠れ家の前で流れ弾に当たって死ぬ	112
22. ホー主席が忍びで Yên Ninh の遺族を見舞う	113
23. ホー主席 Lâm に Sainteny への手紙を託す	114
24. Lâm 妻 Lê のお腹の赤ちゃんの音を聞く	115
25. 街角での兵士と民衆の会話	116
26. Lâm ホー主席に Sainteny の手紙を届ける	117
27. Lâm、Lê の病院にて	119
28. 画家 Hân が街角でばったり Huệ に会う	120
29. 士官 Nam がフランス軍の手紙をホー主席に届ける	122
30. ホー主席、難を避け Vạn Phúc の民家にて一夜を過ごす	123
31. Lê 流産の疑いで病院へ	126
32. 常務委員の手紙を読み、ホー主席急いでハノイへ	128
33. 北部府で常務委員会開催	129
34. Lê 流産を恐れる	132
35. フランスの戒厳令発令に伴い北部府が緊張状態に	133

36. Lâm、Sainteny に会いに行くが門前払いに.....	134
37. 病院で Lê 帝王切開の手術.....	134
38. 画家 Hân 宅にて	134
39. 疎開を始める住民とホー主席	135
40. ホー主席と部下が農村の一軒家で	136
41. Lâm、Lê を一目見に病院へ、子供を Hà Nội と名付ける.....	137
42. 戦闘状態が本格化.....	138
43. ホー主席、全面抗戦宣言の原稿執筆.....	140
44. 戦闘状態が激化.....	142
45. 父に同行すると泣きすぎる子に同行を許すホー主席	143
46. エピローグ.....	144

Bao giờ cho đến tháng mười

BAO GIỜ CHO ĐẾN THÁNG MƯỜI

1) Duyên 渡し船で帰路へ、途中気を失い紙きれを川に落とす。

2) Duyên 義父に夫の土産を渡す。

Duyên : (1)(2) gửi về (3) ông đây ạ.

Bố chồng : Sao đã lâu không thấy nó (4)(5) về?

Duyên : Dạ. (6)(7) bị ốm ạ. Phải nằm bệnh viện, sợ

(8)(9) về ông lại lo thêm.

Bố chồng : Thế bây giờ nó đã (10) hẳn chưa?

Duyên : Dạ, nhà con đã (11)(12) rồi ạ.

Bố chồng : Ủ.

3) Tuấn 父からの土産の銃で遊ぶ。

Tuấn : A, (1) của (2) gửi về, (3) của (4) gửi về.

Cô gái : Tuấn, mẹ cháu (5)(6) hả?

Tuấn : Vâng, mẹ cháu (7)(8).

Cô gái : Bảo mẹ tối nay cô sang chơi.

Tuấn : Vâng ạ.

Đám trẻ : Đuổi theo thằng Tuấn đi, đuổi theo thằng Tuấn đi!

Cô gái : Tối nay bọn mình sang nhà Duyên đi.

4) Duyên 義父に夫の様子を伝える。

Duyên : (1)(2) nhà con (3)(4) làm kinh tế ở tận
trên Tây Nguyên kia ạ.

Bố chồng : Ủ, sao nó không (5) vài chữ về thăm (6)(7)
(8)(9).

Đã lên tận nơi thăm chồng mà cũng (10)(11) nhắc nó được một
câu.

5) Tuấn お土産の銃が壊れて泣く

Tuấn : Ừ hừ, ông ơi, chúng nó làm súng của cháu hư.

Bố chồng : Đưa ông xem nào.

Tuấn : Đây này.

Bố chồng : Làm sao?

Tuấn : Không bắn được nữa.

Duyên : (1)(2) thế con?

Bố chồng : (3)(4), để ông sửa lại cho.

Duyên : (5)(6) con. (7) của con nữa đây. Ra đây với mẹ.

(8)(9).

Ở nhà với ông có ngoan không con? (10) của con đây,

(11)(12) đi.

6) 義父 Duyên に夫の様子を聞く

Tuấn : Mẹ ơi, (1) (2) con.

Duyên : Để lúc khác. Mẹ (3)(4)(5)(6) ông nhé.

Tuấn : Ú, ù, (7) (8)(9).

Bố chồng : Thì dao đây, gọt ngay cho nó đi.

Duyên : Vâng, (10)(11).

Bố chồng : Thế chồng con có nói (12)(13) (14) về phép không?

Duyên : Dạ, mấy bạn nhà con đều nhường cho anh em trong đơn vị.

Ông tính có người đi hàng chục năm còn chưa được về nữa là.

Bố chồng : Ú, (15)(16)(17).

7) 近所の Bà Hiến が訪ねてくる

Bà Hiến : Chị Duyên (1)(2)(3) đấy à?

Duyên : Dạ, mời bà vào chơi ạ.

Bà Hiến : Đi đường (4)(5)(6)(7)?

Duyên : Dạ. ... bà bé con nhà ai đấy bà?

Bà Hiến : Con nhà Thắng đây. Vợ chồng nó chuyên vào Nam công tác.

Định vào thu xếp xong mới ra đón con sau.

Thế là đùn ngay cháu về cho bà trông nom đây.

Bố chồng : Mời bà xơi nước ạ.

Duyên : Nhà con (8)(9) bà cái (10) đây ạ.

Bà Hiến : Thế à? Cái thằng thật (11)(12)(13)! Lại còn quà với cáp nữa.

Duyên : Nhà con (14)(15) ông con ở nhà bị mệt đã lâu nên lo lắm cứ giục con về sớm.

Nhưng con nói (16)(17) đã có bà sang trông nom hộ.

Bà Hiến : Ủ.

Duyên : Nên nhà con (18)(19)(20) ạ..... Ông ơi,

Bố chồng : Há?

Duyên : Máy hôm con (21)(22), ở nhà ông có

(23)(24) đều không ông?

Bố chồng : Có.

Bà Hiền : Tôi phải sang (25)(26) ông cụ mới (27) uống hết bát thuốc đấy.

(28)(29)(30) mong ngóng chờ chị về.

Tôi mới bảo, ông không nhắc rồi nó cũng nhắc về.

Duyên : Dạ.

Bà Hiền : Cứ nhắc mãi làm nó rối ruột lên rồi lờ ra đi đường, tàu xe nó chệt cho thì làm thế nào! Nói thế ông cụ mới chịu thôi đấy.

Duyên : Dạ.

Bố chồng : Thì bà tính, (31)(32)(33)(34)

(35)(36) lặn lội lên thăm chồng.

Bà bảo (37)(38) (39)(40).

Bà Hiền : Gớm, yên hàng rồi nó nhắc về.

Cứ làm như người ta cướp mất chồng không bằng ấy.

8) 村の老人達が訪ねてくる、Duyên 何かを失くしたことに気づく

Các cụ già : À, thế cụ Phúc có nhà không đấy?

Bố chồng : Dạ có đấy ạ. Mời các cụ (1)(2)(3).

Bà Hiền : Mời các cụ (4)(5)(6) ạ.

Bố chồng : Ôi quý hóa quá.

Bà Hiền : Cụ vào đây.

Bố chồng : Mời cụ ngồi ạ.

Các cụ già : Kia cụ! Nghe tin cô Duyên (7) (8)
(9)(10) (11), anh em (12)(13)

đến để hỏi chuyện đây.

Bà hàng xóm : Bà bé cháu tí.

Bà Hiền : Bà ngồi kia.

Các cụ già : À, bố cái thằng Tuấn (14)(15)? Có khoẻ không?

Duyên : Dạ, cảm ơn ông, (16)(17) (18)(19) ạ.

Các cụ già : À, thế bây giờ làm lên cái chức gì rồi?

Duyên : Dạ, nhà con (20) (21) (22)(23)

(24) ạ.

(Bà Hiền : Bà xơi miếng trâu.

Bà hàng xóm : Xin bác.)

Các cụ già: À. Đành rằng là bộ đội.

(Bà Hiền : Các cụ xoi trâu ạ.)

Nhưng mà bộ đội mấy sao mấy gạch rồi chứ.

Duyên : Dạ.

Bố chồng : Mời cụ.

Duyên : Mời bà (25)(26) ạ.

Bà hàng xóm 2 : Vào trong đây có gặp cậu cả nhà tôi đi bộ đội đóng quân ở trong đây không nhỉ?

Bà Hiền : Ôi bà ơi, cái miền Nam nó mệnh mông thế (27)(28)

(29) (30)(31).

Bố chồng : Mời cụ ạ..

Các cụ già : Vâng ạ. Tôi xin cụ.

Bà Hiền : Bà xoi nước đi.

Các cụ : Mời cụ ạ.

Bà hàng xóm : Mời các ông xoi nước ạ.

Các cụ già: Vâng.

Bố chồng : Mời các cụ xoi nước ạ.

Các cụ già : Vâng.

Bố chồng : Mời cụ. Chè (32)(33) (34)(35). Các cụ

uống (36) (37)(38) ạ?

Các cụ già : Cũng được, nhưng vẫn thua cái anh Thái Nguyên. Nước nó xanh hơn ạ.

Các cụ già : Vâng. Vâng.

Các cụ già : Thế cháu nó đi về có vất vả lắm không?

Bố chồng : Cũng vất vả, tàu xe khó khăn.

Tuấn : Ông ơi, ông xem cháu có (39)(40)(41)(42).

9) Khang が Thom に本を渡し、Thom が水でびしょ濡れになった詩を見つける

Thom : Hôm nay anh Khang lên tỉnh (1) (2) (3)
(4) (5)?

Khang : À, tôi mua cho Thom được cuốn “Con tàu trắng” rồi đây này.

Thom : Thế à?

Khang : Ôi, phải (6) (7) mãi mới mua được đây. ... Đây. (8)
(9).

Thom : Ôi, sao lại ướt nhèm thế này?

Khang : Lúc trưa đi trên đò, có một cô (10) (11) bị say nắng
(12) (13) (14).

Tôi vội nhảy xuống, quên cả chiếc túi đeo ở bên người.

(15) (16) (17) (18) (19) thì tuyên
dương đấy nhé.

Thom : Thì bắt cô ấy tuyên dương chứ lo gì. (20) (21) (22)?

Khang : Cô Duyên, vừa (23) (24) (25) (26).

Thom : Duyên ở đội văn nghệ ấy à?

Khang : Nào tôi có biết!

Thom:

Bao giờ cho đến tháng mười,

Lúa chín trên cánh đồng năm tấn.

À, bài thơ hôm nọ (27) (28) (29) (30)
(31) đây phải không?

Khang : Đúng đấy. Sáng nay gặp mấy anh trong tạp chí của chi hội văn nghệ, họ bắt đem về sửa và hứa sẽ đăng đây.

Thơ : Thơ thế này mà còn phải sửa à?

Khang : Họ chê là mình chưa (32)(33) (34)(35).

(36)(37) các (38)(39), (40)

(41) đều thu hoạch 7, 8 tấn trên 1 héc ta. Thế mà mình vẫn còn viết “Lúa chín trên cánh đồng năm tấn”.

Thơ : Chẳng mấy chốc anh (42)(43) (44)(45), rồi bỏ nghề dạy học.

Và (46) (47) (48) còn quay trở về ngôi trường này nữa.

Anh là người (49)(50) lắm.

Khang : (51)(52) phải bỏ nghề dạy học?

(53)(54) làm thơ, cũng là một cách để

(55)(56) với mọi người.

Thơ : (57)(58) với mọi người? Nói như anh cứ viết thư mà

(59) (60) cho xong.

Khang : Đúng đấy, đôi khi viết thư, người ta còn (61)(62) mình hơn.

Thom : (63)(64) (65) anh ngang như cua ấy.

Khang : Ở, kìa Thom. Đem đi đâu đấy?

Thom : Để em (66)(67) cho, nhòè hết cả rồi.

10) Khang が 1) Duyên の持っていた死亡通知書に気付く

“(1) (2) Trần Đình Nam (3) (4). Tổ quốc và nhân dân mất một người con (5) (6). Đơn vị mất một (7) (8). (9) (10) mất một người (11) (12). Vì nhiệm vụ chiến đấu đang (13) (14), nên đơn vị chưa kịp cử người về thăm gia đình ta được.”

11) Duyên が Khang に死亡通知書を拾わなかったか尋ねに来る

Duyên : Chào anh.

Khang : A, chị Duyên. Mời chị vào ạ. Chị (1) (2) (3)?

Duyên : Dạ, tôi (4) (5). Thấy tôi bảo tôi sang cảm ơn anh và mời anh hôm nào rồi anh lại nhà chơi.

Khang : Có gì đâu mà cảm ơn ạ. Chị (6) (7) đi.

Duyên : Vâng.

Khang : Lúc trưa chị (8) tôi cũng (9) (10).

Duyên : Lúc ở (11) (12), (13) (14) anh có nhặt được tờ giấy nào của tôi đánh rơi không?

Khang : Tôi có nhặt được tờ giấy này. Có phải? Nhưng sao lại thế được?

Chị vừa đi thăm anh ấy về kia mà. Anh ấy mất (15) (16) (17)?

Duyên : Đã gần một năm nay rồi.

Khang : Thế mà bây giờ người ta mới báo cho chị?

Duyên : Đơn vị đang định báo về địa phương thì em lên.

Em (18) (19) anh bị thương hoặc đau ốm gì. Nào ngờ.

Khang : Trời! Thì ra lúc ở trên đò.... Vậy cụ đã (20) (21) (22) chưa ạ?

Duyên : Anh (23) (24) (25)(26) với ai vội.

Khang : Vâng. Chị Duyên! (27)(28) tôi cũng là người biết tin này đầu tiên.

Cho tôi được (29)(30) (31) chị. Chị Duyên, để tôi đưa chị về.

Duyên : Tôi, tôi (32) (33)(34) (35)(36).

12) (回想シーン) 村の廟で Nam が最後の凧を焼く

Nam : Ở kia!

Duyên : Lớn tướng rồi mà còn chơi diều (1)(2)(3)
(4) đấy.

Nam : Ai (5)?

Duyên : Em (6).

Nam : Này, này, (7)(8)(9) nào.

Duyên : Nhưng anh phải hứa bỏ cái trò trẻ con này đi cơ.

Nam : Này.

Duyên : Bọn bạn em nó cứ trêu suốt đấy.

Nam : Trêu thế nào?

Duyên : Nó bảo anh là thằng trẻ ranh. Anh phải hứa bỏ cái trò này đi cơ.

Nam : Ủ. Anh (10), (11)(12)(13) nào.

Duyên : Ấy chết, người ta (14)(15) đấy.

Nam : Đi với anh.

Duyên : Thôi, thôi. Em (16)(17).

Nam : (18)(19)(20)(21).

Duyên : Bà em bảo ngày xưa cứ đến (22)(23)(24), ở bên

cạnh miếu này, người ta họp chợ (25) những (26) (27),
(28) (29) (30) (31) đấy.

Nam : Làm gì có chuyện đấy. Đây là miếu thờ một người có công dẹp giặc, được dân làng
tôn làm thần làng. Vào đây với anh.

Duyên : (32) (33) (34). Đi ra đi anh.

Nam : (35) (36) (37) (38). Ngày mai anh đi khám
nghĩa vụ rồi.

Anh đã (39) (40) (41) (42).

Gia đình anh sẽ sang bên em xin dẫn cưới trước ngày anh nhập ngũ mà.

13) Khang が 杜 野 の 家 を 訪 ね る

Khang : (1) (2) (3) ㄚ.

Bố chồng : (4) (5) ?

Khang : Con đây ㄚ. Con là Khang đây ㄚ.

Bố chồng : Anh giáo đây ㄚ.

Giáo Khang : Vâng.

Bố chồng : (6) anh (7) (8) (9) (10).

Khang : Dạ. Con có gói chè ngon được phân ở trường mang biếu ông uông thử ㄚ.

Bố chồng : Anh (11) (12) (13) (14) ㄚ? Chồng cái Duyệt cũng vừa gửi ra cho ít chè.

Anh (15) (16) đi.

Khang : Vâng. Dạ, thưa cụ, anh ai ở (17) (18) (19) (20) ㄚ?

Bố chồng : Ảnh thằng lớn (21) (22). (23) (24) năm 68 ở Quảng Trị.

Còn vợ nó, từ khi có con Duyệt về, nó xin (25) (26) (27).

Rồi sau gặp được một anh (28) (29) (30) (31), nó cứ sợ làng xóm (32) (33).

Nhưng tôi bảo ai nói mặc người ta, (34) (35) (36)
(37) là (38) (39) con ạ.

Khang : Vâng.

Tuấn : Ông ơi, ông xem cháu vẽ này.

Bố chồng : Tuấn, (40) (41) (42) con.

Tuấn : (43) (44) (45) (46).

Khang : Chào cháu.

Bố chồng : Ồ, khéo quá nhỉ. Nhưng (47) (48) (49) (50)
đấy?

Tuấn : (51) (52) (53) (54).

Bố chồng : Anh xem.

Tuấn : Ông ơi. Lúc nào ông làm cho cháu cái điều thật to vào ông nhé.

Bố chồng : Ừ. Mắt ông bây giờ (55) (56). Khi nào bố cháu về, bố cháu sẽ
làm cho. Bố nó ngày xưa là thả điều (57) (58) (59)
(60) (61).

Từ ngày bố nó gửi về cho (62) (63) (64) (65),
nó cứ hí hoáy (66) (67) (68). Anh xem, nó dán đây
tường kia kia.

Tuấn : Chú ơi, chú có biết chữa súng không hả chú?

Khang : (69) (70). Nào, ra đây xem súng ống hồng hóc (71)
(72) nào.

14) Khang が Tuấn の銃をなおしてやる

Khang :   À, đây rồi. (1) (2) (3) (4) nha.
                  (5) (6) nha.

Tuấn   :   Cháu cảm ơn chú ạ.

Khang :   Bán (7) (8) (9) (10) ?... Khá lắm.

15) 義父と Tuấn が庭で話しているのを Duyên が聞く

Tuấn : A! Gà lại đẻ rồi ông ơi.

Bố chồng : À!

Bố chồng : Tuấn ơi!

Tuấn : Dạ.

Bố chồng : Mang cho ông cái xô nước lại đây. (1) (2) (3) đi.

(4) (5) (6) bố mày (7) từ dạo về phép.

(8) (9) (10) rồi mà vẫn chưa thấy bố mày về.

Tuấn : Ông ơi, bao giờ nó (11) (12) thì (13) (14) chờ

bố cháu về ông nhé.

Bố chồng : Có mà để dành (15) (16) mày thì có ạ.

16) Duyên が Khang に夫になりすまして義母の命日に手紙を書いてくれるよう頼む

Duyên : Chào anh.

Khang : Chị Duyên. (1) (2) (3) (4) (5).

Hôm nọ tôi có lại thăm cụ và cháu. Nhưng chị (6) (7)
(8).

Duyên : Vâng. Tôi có nghe (9) (10) (11) (12).

Khang : (13) (14) (15) đi.

Duyên : Dạ. Tôi muốn (16) (17) (18) (19).

Khang : Chị cứ nói đi. (20) (21) (22) (23). Giúp chị
được gì tôi xin (24) (25).

Duyên : Sắp đến (26) (27) bà cụ nhà tôi. (28) (29)
mong (30) lắm.

Tôi muốn nhờ anh (31) (32) (33) mấy chữ.

Khang : Tôi à?

Duyên : Vâng.

Khang : Thế (34) (35) (36) tôi (37) (38) anh
ấy à?

Duyên : Vâng ạ.

Khang : Chị Duyên này, tôi nghĩ, chị không thể (39) (40) (41)

(42) (43) cái tin này (44). Trước sau rồi, mọi người cũng
(45) (46).

Duyên : Biết đâu (47) (48) (49) (50). Anh ấy vẫn còn
(51) (52) (53) và chưa tiện biên thư về.

Khang : Kể viết một bức thư (54) (56) (57) không khó.
Nhưng viết sao cho (58) (59) (60) (61) cũng
(62) (63) (64) (65).

Duyên : Anh cố giúp cho. Đây là những bức thư cũ của (66) (67). Anh
(68) (69) để biết.

“Trong những ngày đầu tháng 8 vừa qua, quân Pôn-pôt đã liên tiếp vũ trang, xâm nhập một số khu vực của các tỉnh ở biên giới Tây Nam gây thiệt hại về người và của cho nhân dân địa phương. Nâng cao cảnh giác, quân và dân ta...”

17) 義母の命日に親戚が集まって食事をしている

Duyên : Các cháu cho cô đi nhờ tí nào.

Chị chồng Duyên :

Đã bảo bỏ một buổi họp thì đã chết ai?

Về muộn thế này, ông cụ lại (1) (2).

Anh rể Duyên : Ui! cuộc họp quan trọng bỏ thế nào được?

Chị chồng Duyên :

Chào bà ạ.

Bà Hiến : Cô chú đã về đây à. Cả nhà chờ mãi.

Duyên : Anh chị đã về kia rồi, may quá!

Anh rể Duyên : Chào bà ạ. Chào các cháu. Tốt lắm, ngoan lắm.

Bà Hiến : Cháu vào đây.

Anh rể Duyên : Chào các cụ, các bác ạ.

Các cụ : Ồ.

Bố chồng Duyên :

Sao về muộn thế? Nhà đợi mãi.

Các cụ : Ông cán bộ tỉnh đã về đây rồi.

Anh rể Duyên : Cháu xin phép các bác, các cụ.

Anh rể Duyên : Xin lỗi ông, xin lỗi các cụ. Trên tỉnh có (3) (4) nên con về

(5) ạ.

Các cụ : Ồ, không sao.

Bố chồng Duyên :

Mang thêm thức ăn ra con.

Duyên : Anh chị đã về à?

Anh rể Duyên : Ừ, cô Duyên. Anh (6) (7) ạ.

Anh rể Duyên : Mời các cụ tự nhiên ạ.

Bà Hiền : Cô Duyên này, cô ra đây.

Duyên : Dạ cháu đi lấy ngay đây ạ.

Chị dâu chồng Duyên :

Cô vào đây.

Chị gái chồng Duyên :

Em (8) (9) (10) (11) kia.

Nhưng nhà em lại có cuộc họp đột xuất ở bên ủy ban.

Chị dâu chồng Duyên :

Không sao, đã có chị với cô Duyên lo rồi. Mời cô.

Mời các cụ xơi đi ạ.

Chị gái chồng Duyên :

Cô Duyên đâu? Vào đây ăn một thể. Mời bà ạ. Vào đây em. Cháu Tuấn đâu? Mời bà xơi ạ.

Duyên : Dạ, cháu nó ăn với bọn trẻ con xong rồi ạ. Dạ, thôi, chị cứ để mặc em.

Dạ, mời các bà xơi cơm ạ.

18) Nam の手紙 (実は Khang が書いた) が届き Hải が読み上げる

Tuấn : À, có thư của bố cháu, có thư của bố cháu ông ơi. Có thư của bố cháu.

Bố chồng Duyên :

Bác đưa thư đâu rồi cháu, ra mời bác vào đây luôn thể.

Tuấn : Bác ấy đi rồi ạ.

Bố chồng Duyên :

Thế à? Hải đâu?

Hải : Dạ.

Bố chồng Duyên :

(1) (2) (3) cho (4) (5) cùng

nghe.

Hải : Vâng ạ.

Tây Nguyên, ngày...

Kính thưa thầy, đơn vị con sắp hành quân về phía biên giới Tây Nam, con viết vội vài dòng về thăm thầy cùng bà con họ hàng, mong rằng lá thư này sẽ đến kịp ngày giỗ mẹ con. Con vì bận không về thắp hương lên bàn thờ mẹ con được nhưng đã có nhà con và cháu Tuấn thay mặt.

Vừa qua, nhà con vào trong này thăm. Được biết tin tức của cả nhà, con rất mừng. Con chỉ lo thầy tuổi già sức yếu mà con thì lại đi xa.

Duyên cố gắng thay anh chăm sóc thầy chu đáo. Anh biết rằng vắng anh, ở nhà em sẽ vất vả nhiều.

Tuấn ở nhà đã nhận được quà của bố chưa? Bố nhớ con lắm. Con ở nhà phải ngoan, không được quấy ông và mẹ. Bao giờ về bố sẽ làm cho con cái điều thật to.

(Bố chồng Duyên :   Bố dặn phải ngoan, nghe chưa?)

Anh chị Long và các cháu vẫn khỏe cả chứ? Anh còn công tác ở trên tỉnh không? Nghe nhà con nói cháu Hải năm nay thi vào đại học, không biết đã đỗ chưa?

(Chị dâu chồng Duyên:

Ông ơi, cháu đỗ rồi đấy ông ạ.

Bố chồng Duyên :

Ồ, mừng cho nó quá.

Bà cụ   :   Quý quá

Các cụ   :   Thằng bé này giỏi quá. Năm nay họ lấy điểm cao, đỗ được đại học là khó lắm đấy.

Ngày xưa bố cháu cũng (6) (7) (8) (9)
đấy.)

Cho con gửi lời hỏi thăm bà Hiến, cụ Điền, các bác, các anh chị trong làng ta.

(Bà Hiến : Ông, ông thấy chưa? Thằng bé nó ở xa mà vẫn nhớ đến ngày giỗ mẹ đây.)

Cuối thư, con xin kính chúc thầy mạnh khỏe, hai mẹ con ở nhà vui vẻ, bình yên.

Con

Các cụ : Thằng bé thế mà có hiếu. Quý hóa quá.

Bà Hiến : Vâng, cháu nó tính cẩn thận lắm. Nhớ cả xóm giềng. Ai cũng hỏi han.

Chị chồng Duyên :

Duyên, ra đây, (10) (11). Cô viết thư bảo nó xin xuất ngũ đi.

Về rồi chị bảo anh thu xếp công việc ở trên tỉnh cho mà làm.

(12) (13) đại lắm, (14) (15) bảo nhau

(16) (17) gì cả.

19) 出世頭の婿が戦没者家族の養子縁組奨励制度について説明、Hải の母亡き夫に息子の報告

Anh rể chồng Duyên :

À, con xin báo đê (1) (2) (3) (4)
(5) (6) (7) (8).

Các cụ : Nghe có chuyện gì vậy?

Anh rể chồng Duyên :

Tỉnh đã (9) (10) tặng (11) (12) và chọn xã ta
(13) (14) (15) cho (16) (17) nhận làm
con nuôi các (18) (19) (20) (21).

Các cụ : Vâng. Thế thì quý hóa quá rồi.

Bố chồng Duyên :

Thế là thế nào nhỉ?

Anh rể chồng Duyên :

Dạ. Có nghĩa là các (22) (23) (24) (25) sẽ có
người (26) (27) (28), nhận làm con, (29)
(30) những người đã mất.

Các cụ : Thế thì hay quá. Còn gì bằng nữa chứ. Thế thì tốt quá.

Chị chồng Duyên :

Thì nhà mình đã có anh là con rể rồi còn gì.

Các cụ : Vâng, đúng rồi. Mời cụ.

Anh rể chồng Duyên :

Con rể chưa phải là con.

Chị dâu chồng Duyên :

Con (31) (32) bố đi (33) (34).

(35) (36) (37), tôi không quản vất vả nuôi con ăn học.

Bây giờ con đã khôn lớn.

Anh (38) (39), anh phù hộ cho con (40) (41)

(42) (43).

Ra chào các cụ đi con. Bà ơi, cháu chào bà cháu về nhé.

Cháu chồng Duyên :

(44) (45) (46) (47) cháu về ạ.

Các bà : Vâng.

Bà Hiến : Đây, các bà xem.

Mới ngày nào cháu còn bé tí, thế mà bây giờ chuẩn bị vào đại học đây.

Chị dâu Duyên:

Ông ơi, xin phép ông cho cháu về để chuẩn bị.

Vì ngày mai cháu đã phải có mặt ở trường ạ.

Bố chồng Duyên :

Ờ.

Chị chồng Duyên :

Chào các cụ ạ. Chào chú nhé.

Bố chồng Duyên :

Hai mẹ con về.

Duyên : Chị cho cháu về hả chị?

Chị dâu chồng Duyên :

Duyên ơi, chị về nhé.

Duyên : Vâng ạ.

Bố chồng Duyên :

Hải, gắng học cho giỏi cháu nhé.

Chị dâu Duyên :

Hải, (48) (49) (50) (51), có ít tiền cho cháu đi

đường uống nước nhé.

Hải : Cháu, cháu xin ạ.

Chị dâu Duyên : Gớm, cô còn cho cháu.

Anh rể Duyên : Cô (52) (53) là (54) (55) (56) đấy.

Thôi, cô gắng phân đầu nhé.

Chị dâu Duyên : Vâng ạ.

Anh rể Duyên : Thôi, con cũng (57) (58) (59) con về ạ. Chiều con còn
họp tiếp trên tỉnh ạ.

Bố chồng Duyên :

Ờ.

Duyên : (60) (61) hả (62)?

Anh rể chồng Duyên :

Ờ. Tôi về cô Duyên nhé.

Duyên : Chị ơi, (63) (64) (65) (66) ít quà về cho các
cháu.

Chị chồng Duyên :

Thôi, thôi , thôi. Cô cứ để cho cháu Tuấn.

Duyên : Kia chị.

Chị chồng Duyên :

Thôi chị về nha.

20) Khang 合作社の手伝い実習の後、田んぼで Duyên に会う

Học trò : Đi nhanh lên chúng mày ơi.

Khang : Đừng chen nhau các em. Cứ từ từ thôi. (1) (2), (3)
(4) đấy.

Hoà nhắc các bạn (5) (6) (7) (8)
(9) nha.

Hòa : Vâng ạ.

Khang : Cụ (10) (11) (12) (13) (14)?

Duyên : Thầy tôi (15) (16) (17) (18) ạ. (19)
(20) (21).

Khang : Có (22) (23) (24) không?

Duyên : Vâng. (25) ạ.

Khang : Thế à? Không ai hay biết gì chứ?

Duyên : Lâu lâu, anh (26) (27) (28) cho một lá nữa.

21) Chèo 上演の夜、村の劇団で Duyên が演じるが、途中で感極まって逃げ出す

Người nam : Dạ. Con mời mẹ xoi trâu ạ. Vâng, xin mời mẹ.

Diễn viên nam : Nhanh lên. Sắp ra diễn đến nơi rồi mà mặt cứ như đưa đám thế kia thì diễn cho ai xem.

Duyên : (1) (2) (3) (4) (5)
(6). Anh (7) (8) (9) để thay.
Tôi mệt chả chắc có (10) (11) đâu.

DV nam: Đến bây giờ còn thay. Nhanh lên, (12) (13) lên.

Cán bộ tỉnh đã về kia rồi. Nhanh lên đi cậu.

Loa loa loa loa.

Bọn giặc xâm lăng cậy binh hùng tướng hổ. Vẫn lăm le nuốt chửng nước non này. Nhưng dân mình đâu có chịu bó tay để bọn giặc đè đầu cưỡi cổ. Đất mình là của dân mình, kẻ nào đụng đến ời à tan tành thịt xương.

Trông trời mây xanh ngăn ngắt à ời à ời.

Ngó xuống đất, đất rộng mà thênh thang.

Ngó xuống đất, đất rộng mà thênh thang.

Thơ : Cháu chào bác ạ.

Bà con ơi, tôi là Vương Sứ, Án tử vua ban, về đất võ Lãng chiêu hiền nạp sĩ.

Thơ : Anh Khang này, hay ta về đi.

Khang : Xem một lát đã.

Thơ : Chán chết, có cái gì đáng xem đâu.

Khang : Ừ, thì về.

Thơ : Nhưng mà về bây giờ vẫn chán lắm, hay là ...

Khang : Thế đi đâu?

Thơ : (14) (15) (16) (17). Đi.

O, Này này này này các em ơi.

Nữ : *Chương Viên chàng ơi, nay vận nước gặp cơn binh lửa.*

Cánh chim bằng gặp gió đã lên.

Thiếp dù gói lẻ chẵn đơn mong chàng giữ vương tròn chí cả.

Thơ : Này, cái cô hôm cùng qua đò với anh đây phải không?

Nam : *Xuân Phương em ơi, đường đẹp giặc gian lao xá kẻ.*

Nhưng tình gói chẵn, há dễ cầm lòng.

Thương mẹ già tóc ngả màu bông.

Chôn quê hương cây em mà chăm sóc.

Nữ : *Thiếp xin chàng yên lòng nhẹ bước.*

Nghĩa phu thê ghi tạc đá vàng.

Nuôi mẹ già cho tròn đạo hiếu nam.

Dù muôn thác không sờn ý thiếp.

Chương viên chàng ơi,

Vòng chinh chiến biển dâu tan hợp.

Ngọc lưu ly, báu vật của đời hôn.

Buổi vu quy nghi thôi chừ sắt cầm .

Lời cha dạy xin chàng ghi nhớ.

Lưu ly đôi hạt ý mà chia nhau.

Ai gây là gây ngăn cách

Cho rầu rĩ hoài.

Nam : *Em ơi, tiễn đưa nhớ buổi hôm này.*

Nữ : *Chàng ơi, thiếp ngóng trông chùng cõi mây.*

Thiếp xin nguyện thay chồng nuôi mẹ.

Dặm trường biển lửa thiên hào biên lửa

Thương tráng sỹ khỏi bệnh chia ly.

Nam : *Xa nhau quân tại nghi phòng.*

Hoa lẻ gôi tiễn đưa nhau.

Hẹn buổi trùng phùng.

Dù xa cách trập trùng bắc nam.

Muôn lối đường dài trắc trở.

Tơ kia không rồi hứa thủy chung.

Mưa gió chẳng phai mờ.

Nữ : *Gôi lẻ cô đơn, canh trường mưa gió.*

Tưởng những lúc sương rơi liễu rủ.

Tựa cửa trông ai đăm đăm phương trời.

Mấy mùa hoa rơi.

Mấy mùa lá rụng.

Một dạ không phai.

Xa xôi muôn dặm ái oài.

Chàng.

Tiếng nữ : Bây giờ thay cái gì hả anh?

Tiếng Nam : Tầu, tầu , tầu. Nhanh lên. Kéo màng vào. Gọi ngay thằng Hạ.

Gọi ngay thằng Hạ.

Tiếng nữ : Anh Hạ ơi.

Tiếng Nam : Hạ ơi, Hạ.

Hè : Xin bà con (18) (19). Vì (20) (21)

(22) nên trích đoạn chèo tạm dừng ở đây.

Còn (23) (24) (25) (26) là (27)

(28) tầu vui.

22) 廟の中から村の神様が現れる

Thần làng : Chị (1) (2). Ta cũng là người làng của chị đấy thôi.

Duyên : Sao (3) (4) (5) người ở trong vở chèo.

Thần làng : Cảnh tiền người ra trận bao đời nay đều như vậy cả. Hết như vậy.

Duyên : Vậy (6) (7) (8)?

Thần làng : Ta đã nói rồi. Ta là người làng của chị. Ta từng trấn giữ biên cương nơi ải bắc.

Đánh đuổi giặc Nguyên Mông dưới cờ của Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn.

Duyên : (9) là (10) (11) ạ?

Thần làng : Ta chẳng là thần là thánh gì. (12) (13) ta cũng ra đi như

(14) (15).

Và cũng để lại làng quê này (16) (17) (18) (19)

như chị bây giờ.

Duyên : Ngài có biết (20) (21)?

Thần làng : (22) (23) (24) (25), anh ấy có gửi lại ta chiếc

diều giấy. Chị quên rồi sao?

Duyên: Anh ấy (26) (27) (28) có đốt chiếc diều ấy ở đây. Tôi

(29) (30).

Thần làng : Ta trả lại chị cái kỷ vật ấy.

Duyên : Sao? Vậy là (31) (32) (33) (34) (35)

thật sao?

Thần làng : Cũng như ta, chồng chị chỉ sống trong tâm tưởng của người đời mà thôi.

Ta (36) (37) (38) (39) (40) cũng chính
là như vậy.

Duyên : Ngải linh thiêng, (41) (42) (43) (44)
(45) (46). Dù (47) (48) (49)
(50).

Thần làng : Ta chẳng có phép thiêng gì. Chỉ có đất này là (51) (52). Chị cứ
bình tâm mà sống.

Khang : Chị Duyên .

Duyên : Ai đây?

Khang : (53) (54) (55).

23) Thơm が Khang と Duyên の関係を不審に思う

24) Khang が Duyên に送った手紙を Nam の姉が見てしまう

Chị gái Duyên : Vai bố (1) (2) (3)?

Bố chồng Duyên :

Ờ, (4) (5) cái Duyên thăm chồng về, tao đâm khoẻ hẳn ra.

Bác đưa thư : (6) (7) (8) (9) ra nhận thư nhá.

Chị gái Duyên : (10) (11) (12) thằng Nam bố ạ.

Bố chồng Duyên :

À. Cái thằng (13) (14) (15) (16) (17)

gớm.

Chị gái Duyên : Ồ, nhưng thư này lại viết riêng cho cái Duyên.

Bố chồng Duyên :

Thì vợ chồng chúng nó cũng có lúc phải bàn bạc riêng với nhau.

(18) (19) (20) (21) là (22)

(23) rồi.

Chị gái Duyên : Này, em bảo.

Anh rể chồng Duyên :

(24) (25) (26)?

Chị gái Duyên : Thì cứ dùng tay lại đã nào. Đây này, anh đọc đi sẽ rõ. Đây, (27)

(28) (29)?

Anh rể chồng Duyên :

Hừ, “Những tình cảm của Duyên (30) (31) (32)

(33) (34) (35) (36). Tôi mong Duyên

hãy nhìn thẳng vào sự thật”. Hừ. Cái con này ghê thật. Thảo nào từ hôm về ăn giỗ

tôi đã thấy nó có điều gì khang khác.

Chị gái chồng Duyên :

Nhưng (37) (38) (39) (40). (41)

(42) (43) (44) chứ?

Anh rể chồng Duyên :

Nó chỉ ở trong cái làng này thôi. Hừ. (45) (46) (47)

(48).

Cứ bảo xã họ tìm là ra hết.

Chị gái chồng Duyên :

(49) (50) (51) (52) (53) nhà mình, bới

ra thì xấu mặt với làng xóm. Chỉ khổ thằng em tôi. Cứ tin vợ cho lắm vào.

Anh rể chồng Duyên :

(54) (55) (56) (57) (58) (59)

(60) (61) (62) (63).

(64) (65) (66) (67) cho người đi chiến đấu xa

là (68) (69) chung.

Địa phương họ cũng phải có (70) (71).

Mình có ngồi đây mà rình chúng nó mãi được à?

25) Nam の姉婿が役人として手紙の書き手を突きとめようとする

Nhân viên ở xã : Trông nét chữ quen lắm. (1) (2) tôi đã (3)

(4) (5) rồi.

Phải rồi, ở (6) (7) (8) (9) của thằng con
tôi.

Đề tôi bảo nó mang sang đây cho các anh so nhá.

Sửu có nhà không đấy, Sửu.

Sửu   :   Dạ. Con đang học bài đấy ạ.

Cán bộ xã :   Mang ngay (10) (11) (12) (13) sang đây.

Mang sang đây. (14) (15). Đây.

Cán bộ xã 2 :   Không được vẽ bậy vào vở. (16) (17) (18).

Cán bộ xã 1 :   (19) (20) (21). Đây đúng là chữ giáo Khang.

Cán bộ xã 2 :   Dạ, tay này (22) (23) (24) (25) (26)

(27) (28) ạ.

Anh rể chồng Duyên :

Thôi được, các đồng chí (29) (30) (31) (32)

(33) cho tôi.

Nếu đúng là tay giáo viên đấy, các đồng chí báo cáo thẳng lên ti.

Tôi có cách giải quyết.

Cán bộ xã 2 : Vâng ạ.

Anh rể chồng Duyên :

Các anh trên ti tôi đều quen cả. (34) (35) (36)

(37) (38) việc này.

Cán bộ xã 1 : Đúng đấy ạ.

Khang : (39) (40) các đồng chí lại có (41) (42)

(43)?

Cán bộ xã 2 : Chẳng qua là vì cô Duyên không muốn giấu chúng tôi điều gì.

Anh cũng biết đấy, (44) (45) (46) (47)

(48) (49) (50).

(51) (52) (53) (54) cho những người đi chiến

đấu là (55) (56) (57) (58) (59).

Khang : Không, tôi không tin. (60) (61) (62) (63)

(64).

Vậy cô ấy vẫn chưa nói chuyện gì với các đồng chí à?

Cán bộ xã 2 : Theo anh thì (65) (66) (67) (68)?

Khang : Không. (69) (70) (71) (72) (73).

Cán bộ xã 2 : Vậy anh nhận bức thư này (74) (75) (76) (77)?

Khang : Vâng.

Cán bộ xã 2 : Thôi, (78) (79) (80) (81).

Hiệu trưởng : Tôi (82) (83) (84) (85) (86) chuyện
này. Anh ấy là (87) (88) (89) (90).

Cán bộ xã 2 : Chữ viết rành rành ra đây. Bà là hiệu trưởng mà (91) (92)
(93) (94) à?

Hiệu trưởng : Các em đi chơi nhá. Nhưng các anh thử đọc kỹ lại.

Tôi thấy (95) (96) (97) (98) (99)
(100) ở đây cả.

Cán bộ xã 2 : Đòi có trách nhiệm với vợ người ta, với con người ta, không mờ ám thì là cái gì?

Khang : Đồng chí (101) (102) (103) (104) (105)
(106).

Cán bộ xã 2 : Chúng tôi có trách nhiệm phải giữ bức thư này lại.

26) 役人に責められた Khang が土手で自分の作った凧を上げる Duyên 親子に出会う

Duyên : Đố Tuấn đuổi được mẹ đấy.

Tuấn : Mẹ chờ con với. Mẹ.

Duyên : (1) (2) (3). Thôi, ta dừng lại ở đây thả diều nhé.

Diều thầy Khang làm cho đấy à?

Tuấn : Vâng ạ.

Duyên : Bao giờ....

Tuấn : Kia mẹ, mẹ buộc cho con nhanh lên.

Duyên : Ồ, để khoan, mẹ xem xem là buộc như thế nào đã nào.

Nào, mẹ tung thì là (4) (5) (6) (7) nhé.

Tuấn : A, diều lên rồi mẹ ơi. Diều lên rồi.

Duyên : Kia, chạy đi con ơi.

Tuấn : Mẹ kéo dây lên cho con.

27) Khang の生徒達が Khang と Duyên の関係を噂する

Tiếng học sinh : Đưa tao xem cái nào. Từ từ để tao xem đã. Để tao xem cái nào.

Đưa tao chuyện cho. Cẩn thận đấy. Thầy nhìn đấy. Nhanh lên.

Để tao chuyện cho. Đưa đây. Thầy xuống đấy, cẩn thận đấy.

Giấu đi giấu đi nhanh lên, giấu đi. Thầy xuống đấy.

Khang : (1) (2) (3). Tờ giấy này (4)
(5) (6) (7)?

Tiếng học sinh : Thằng Sửu vẽ đấy.

Lớp trưởng : (8) (9) (10), bạn Sửu vẽ đấy ạ.

Khang : Sửu, (11) (12) (13) (14)? Các em (15)
(16). Còn Sửu (17) (18).

“Ra chơi rồi, ra chơi rồi. Chơi quay đi. Quả này thằng Sửu chết rồi nha. Thằng Sửu chết rồi.”

Khang : (19) (20) (21) (22) (23) (24)
(25)?

Sửu : Em nghe bố em nói.

Khang : Bố em nói à?

Thơm : Hử.

Khang : Cho em ra sân chơi.

Thơ : Nó là trẻ con. Nó có tội tình gì! (26) (27) (28)
(29) (30) (31) (32) (33).

28) 旧暦 7 月 15 日の夜市で Nam に会う

“Bà em bảo, ngày trước cứ đến rằm tháng 7, ở cạnh miếu này người ta họp chợ để những người sống và những người chết được gặp nhau.”

Duyên : Anh Nam. Anh Nam.... anh có dặn dò gì em không? Sao anh im lặng thế?

Hay anh có điều gì (1) (2)?

Nam : Không!

Duyên : Vậy, (3) (4) (5)?

Nam : Anh chỉ muốn (6) (7) (8) (9)

(10) (11).

Duyên : Hạnh phúc à?

Nam : Chỉ có những người đang sống mới làm được điều đó.

Anh đã (12) (13) (14) (15) của mình rồi.

Duyên : Không, anh vẫn ở bên cạnh em và lúc nào em cũng nhìn thấy anh.

Nam : Cái còn lại mãi mãi là cái không thể nhìn thấy được.

Duyên : Em vẫn giấu với mọi người. Trừ một người.

Bố vẫn định ninh là (16) (17) (18) (19)

(20) đấy.

Nam : Hãy để cho bố được thanh thản. Rồi anh sẽ về.

Duyên : Ở kia anh Khang, anh ra tìm ai đây?

Khang : (21) (22) (23) (24) (25). Chị đã gặp
anh ấy chưa?

Duyên : Anh ấy đi mất rồi.

29) 義父が線香を上げ忘れたと夜中に起きて、倒れる

Duyên : Sao khuya rồi bố (1) (2) (3) (4) hả bố?

Bố chồng : Hôm nay là (5) (6) (7) (8), bố quên
không dặn con (9) (10).

Duyên : (11) (12) (13) (14) bố ạ.

Bố chồng : Ủ. ...ôi, ôi.

Duyên : Sao thế bố?

30) Khang が Thom に別れを告げて、学校を発つ

Bao giờ cho đến tháng mười.

Lúa chín trên cánh đồng giông bão.

Ta để lại sau lưng những ngày dài mong đợi.

Những mắt mát, hy sinh chịu đựng khổ đau.

Khi trời thu vẫn xanh mãi trên đầu.

Thơ : Anh Khang. Anh Khang

Khang : Tôi định (1) (2) (3) nhưng cô còn ngủ.

Thơ : Anh Khang, anh cho em hỏi anh một câu thôi rồi anh hãy đi.

Khang : (4) (5) (6) đi.

Thơ : Có (7) (8) (9) (10) (11)

không? ...

Hử, và bây giờ anh (12), anh (13) (14) chứ gì?

Khang : Thôi được. Tôi muốn (15) (16) (17) (18).

Thơ (19) hộ tôi (20) (21) (22).

Và Thơ đọc, rồi Thơ (23) (24) (25) (26).

Thôi, tôi, tôi phải đi cho kịp chuyến tàu sớm.

Và sẽ viết thư về trường sau, (27) (28) (29)

(30) (31) (32) (33). Chào Thơm.

“Mấy hôm nay tôi rất muốn gặp Duyên nhưng thầy sẽ làm phiền thêm cho Duyên nên lại thôi. Tôi xin gửi lại Duyên tập thư của anh ấy. Tôi đã thuộc từng dòng từng chữ một và tôi đã hiểu (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42). Việc Duyên giấu kín với mọi người nỗi đau của mình chính là vì những người đang sống. Nhưng đối với tôi, tôi không thể tự giấu mình được. Tôi mong rằng sau những mất mát khổ đau, Duyên và cháu Tuấn sẽ (43) (44) (45) (46). Dù có đi đâu, thì từ nay, cái làng quê nhỏ bé này cũng sẽ rất (47) (48) và (49) (50) đối với tôi.”

31) 義父の病状が悪くなり、Bà Hiên が夫に帰るよう伝えよと促す

Bà Hiên : Các cô ơi, có thấy cái Duyên nó đâu không?

Các cô gái : Cháu vừa thấy cái Duyên nó (1) (2) (3).

Bà Hiên : Thế à?... Duyên ơi. Ối Duyên. Tôi bảo đây.

Duyên : (4) (5) (6) (7) (8)?

Bà Hiên : Chị về ngay đi, sáng hôm nay tôi sang, thấy ông cụ cứ nằm, (9)
(10) (11) (12). Mà cứ đòi gọi chị về đây.

Duyên : Vâng, cháu về đây.

Bà Hiên : Ờ, thôi về đi. Rõ khỏe.

Duyên : Ông ơi, ông (13) (14) (15) (16), có chuyện gì thế ông?

Bố chồng : Ờ, điện cho chồng con. Bảo nó (17) (18) (19) vài hôm.

Duyên : Thì ông cô uống hết bát thuốc này đã.

Ông có khoẻ thì nhà con về mới yên tâm được chứ ông?

Bố chồng : Ừ.

Bà Hiên : Duyên, tôi bảo đây. Nay, tao xem chừng (20) (21)
(22) (23) (24).

Hay là cô đi đánh điện gọi nó về để cho ông cụ được hả dạ.

Hả? ... hay là (25) (26) (27) (28)
(29)?

Sợ làng xóm người ta nói rồi đến tai nó chứ gì?

Duyên : Khô quá, bà đừng nghĩ ác cho con bà ạ.

Bà cứ để con tính xem có cách nào không?

Bà Hiền : Thôi. (30) (31).

Duyên : Bà ơi, bà trông hộ ông con cho con để con đi nhắn chị con về cái đã.

Bà Hiền : Ừ, đi ù lên nhá.

32) Tuấn が一人で父親に電報を打ちに行こうとする

Tuấn : CHÚ ƠI, CHO CHÁU ĐI NHỜ XE VỚI CHÚ ƠI. CHO CHÁU ĐI NHỜ XE VỚI.

Các chú ƠI, cho cháu đi nhờ xe với.

Bộ đội : (1) (2) (3) (4)?

Tuấn : (5) (6) (7) (8) (9).

Bộ đội : Thế đi nhờ xe lên huyện có việc gì nào?

Tuấn : Cháu lên huyện nhờ bác đưa thư điện cho bố cháu về.

Bộ đội : Thế (10) (11) (12) (13)?

Tuấn : (14) (15) (16) (17) (18) ạ.

Bộ đội : Nói thật hay là nói đùa đấy ông tướng?

Tuấn : (19) (20) (21). Ông cháu Ơm, bảo mẹ cháu đi đánh
điện cho bố cháu về.

Nhưng mà mẹ cháu đang mắc bận nên cháu phải đi thay.

Bộ đội : (22) (23) (24) (25) (26)?

Tuấn : (27) (28) (29) (30) (31)

(32) (33).

Bộ đội : Cháu ở xã nào?

Tuấn : Cháu ở xã Trung Nghĩa. Nơi cháu vậy xe ô tô ấy mà.

Bộ đội : Thế nghỉ học, bỏ đi như thế này thì đã xin phép thầy giáo chưa đấy?

Tuần : (34) (35) (36) (37). Mẹ cháu bảo bao giờ gần đến mùa gặt cháu mới đi học cơ.

Bộ đội : Thằng nào giỏi thật. Sắp vào lớp một rồi chứ đùa đâu. (38)
(39) (40) (41).

33) Duyên が Tuấn を探しに学校へ、Thơm が Khang からの預かり物を渡す

Duyên : Cô có thấy cháu Tuấn nhà tôi sang đây không cô?

Thơm : Không, cháu ấy đâu hả chị?

Duyên : (1) (2) (3) (4) (5). Mọi khi cháu vẫn sang đây chơi với thầy Khang mà.

Thơm : Chị Duyên. Chị vào đây tí đã.

Duyên : Tôi đang vội cô ạ.

Thơm : Chị Duyên, (6) (7) (8) (9). Anh ấy ra tàu sớm qua.

Duyên : (10) (11) (12) (13)?

Thơm : Có giấy của tỉnh điều anh ấy (14) (15) (16).

(17) (18), trước khi đi, anh ấy có nhờ em chuyển cho chị cái này.

Em đang định vào làng tìm chị.

34) Nam を知る軍人が Tuấn に真実を語る

Bộ đội : Xin mời thủ trưởng xuống xe cho. (1) (2) (3).

Tuấn : Ô, ơ kìa, sao lại về làng thế này?

Bộ đội : (4) (5) (6) (7) (8)
(9), để (10) (11) (12) (13)
(14) (15).

Rồi chú (16) (17) (18) (19) (20)
(21). (22) (23) (24)?

Tuấn : Ú, (25) (26) (27) (28), (29)
(30) (31) (32). Các chú đánh lừa cháu. Các chú đánh
lừa cháu. Cháu không xuống đâu.

Bộ đội : Về tận nhà nhé.

Tuấn : Các chú đánh lừa cháu. Các chú đánh lừa cháu.

Ú, cháu không xuống đâu. Cháu không xuống đâu.

Bộ đội : (33) (34) (35) (36) (37)
(38) (39). Để tôi ngồi với cháu.

Bộ đội : Vâng ạ. Không biết 3 rưỡi có kịp về bộ tư lệnh không đấy.

Bộ đội : Trước kia, chú ở cùng đơn vị với bố cháu.

(40) (41) (42) (43), (44)

(45) (46) (47) (48).

Tuấn : Thế (49) (50) (51) (52) à?

Bộ đội : Chú biết. (53) (54) (55) (56)
(57). BỐ cháu (58) (59) (60) trên mặt trận
biên giới phía Tây Nam.

Tuấn : (61) (62) (63) hả chú?

Bộ đội : Chú là bộ đội, (64) (65) (66) (67)
(68) (69). Trước sau gì cháu cũng biết.

(68) (69) (70) (71) (72).

Tuấn : Thế (73) (74) (75) (76)?

Bộ đội : Kia Tuấn, Tuấn, chờ chú với. Tuấn ơi, chờ chú với.

Tuấn : (77) (78) (79) (80) (81)

(82) (83) nhá. Chú hứa với cháu đi.

Bộ đội : Ừ, chú hứa.

35) 義父が息を引きとる

Bà Hiền : A, (1) (2) (3) kia kia.

Bố chồng : Ai đây?

Chị chồng Duyên:

Cháu Tuấn nó (4) (5) (6) (7).

Bố chồng Duyên:

Ừ.

Chị chồng Duyên:

Cháu vào với ông đi.

Bố chồng Duyên:

Tuấn à? Đi đâu vậy cháu?

Tuấn : Cháu (8) (9) (10) (11) về cho ông.

Bộ đội : BỐ.

Bố chồng Duyên :

Ừ

Bà Hiền : Bác dùng nước đi.

Bà cụ : Ông cụ thế nào rồi?

Bà hiền : Mệt lắm rồi bà ạ.

Bộ đội : BỐ.

Bố chồng Duyên:

Con đã về?

Bộ đội : Dạ.

Bà Hiền : Không qua khỏi được đâu. Suốt ngày cứ nằm thê thôi. Khổ quá.

Bà cụ : Đây.

Bộ đội : Bố.

Tuấn : Mẹ.

Bộ đội : Chị Duyên. Chị Duyên, chị (12) (13) (14)
(15).

Anh ấy (16) (17) (18) nhưng đã (19)
(20) (21).

Duyên : Con đã giấu bố.

Bộ đội : Chị (22) (23) (24) (25), chị Duyên.

Duyên : Bố.

Bộ đội : Chị Duyên. Tôi, tôi là bạn của anh ấy đấy mà.

Duyên : Bố ơi, không phải rồi . Con đã có lỗi với bố.

Bộ đội : Chị Duyên. Chị bình tĩnh. Không, chị (26) (27) (28)
(29) (30).

Chị (31) (32) (33) (34) (35).

Hãy để cụ đi được thanh thản.

36) Tuấn の入学式

Thơm : Chị Duyên.

Duyên : Cô.

Thơm : Em (1) (2) (3) (4) (5).

Duyên : Cảm ơn cô ạ.

Thơm : Cháu sẽ vào lớp 1 của em đây. Thế nào? Có (6) (7)
(8) (9) (10) không?

Tuấn : Có ạ.

Thơm : Chị cứ yên tâm.

Duyên : Cô có biết (11) (12) (13) (14)
(15) (16) không?

Thơm : Anh ấy hẹn bao giờ có địa chỉ chắc chắn sẽ biên thư về báo cho trường biết.

Anh ấy (17) (18) (19) lắm.

Duyên : (20) (21) (22) (23) (24) của anh
ấy, (25) (26) (27) (28) (29) với.

Thơm : Vâng.

Duyên : Tôi muốn (30) (31) (32) anh ấy.

Thơm : Em chắc anh ấy mong tin chị lắm. Nào, vào lớp với cô đi.

Duyên : Vào lớp với cô đi. (33) (34) (35).

HẾT

Hà Nội Mùa Đông 46

HÀ NỘI MÙA ĐÔNG 46

1) プロローグ : 歴史背景説明 (00:00 – 02:26)

Tháng 5 năm (1)(2)(3)(4)(5)
(6)(7), phát xít Đức đầu hàng đồng minh.

Tháng 8 năm ấy, nhân dân Việt Nam đã đứng lên giành chính quyền từ tay phát xít Nhật, chấm dứt hơn 100 năm thống trị của (8)(9) (10)(11) Pháp.

Ngày mùng 2 tháng 9 năm 1945, tại vườn hoa Ba Đình, chủ tịch Hồ Chí Minh đã đọc bản (12)(13) (14)(15) khai sinh nước Việt Nam dân chủ cộng hòa.

Theo sự phân công của các nước đồng minh, quân đội Anh vào miền nam Việt Nam để giải giáp vũ khí quân Nhật, còn ở phía Bắc công việc này được giao cho quân đội Tưởng Giới Thạch đảm nhiệm.

Cùng là một phe với đồng minh, Pháp theo chân quân đội Anh trở lại Đông Dương với âm mưu lấy lại thuộc địa cũ.

Sau khi đặt chân vào Nam Bộ, Pháp đòi đưa quân ra miền Bắc để thay thế quân Tưởng sắp rút về nước. Một hiệp định sơ bộ được ký ngày mùng 6 tháng 3 năm 1946 thoả thuận để Pháp đưa quân ra miền Bắc với điều kiện nước Pháp (16)(17) Việt Nam là (18)
(19)(20) (21)(22).

Tháng 6 năm 1946, chủ tịch Hồ Chí Minh sang Pháp theo lời mời chính thức của chính phủ

Pháp.

Đồng thời tại Fontainebleau đã diễn ra một cuộc hội đàm giữa hai phái đoàn Việt Nam và Pháp nhưng không đi đến kết quả vì nước Pháp vẫn không chịu công nhận nền độc lập thống nhất của Việt Nam.

Nhằm cứu vãn tình hình, chủ tịch Hồ Chí Minh đã ký một hiệp ước với Bộ trưởng bộ thuộc địa Pháp, (23)(24) để chiến tranh không (25) (26), tránh (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33).

Trong khi đó tại Việt Nam, các tướng lĩnh chỉ huy quân đội Pháp quyết tâm đẩy nhanh các cuộc xung đột vũ trang hòng dùng vũ lực để lập lại trật tự cũ. Những cuộc khiêu khích của lính Pháp diễn ra hằng ngày trên đường phố Hà Nội.

Những ngày (34) (35) trước khi nổ ra toàn quốc kháng chiến.

2) 玉山祠前にて (02:27 – 04:10)

Lê: Anh Lâm, anh (1) (2) (3) nhé.

(Tiếng lính Pháp, tiếng la hét của người dân trên phố)

Giọng nữ: Ôi giờ ơi.

Lâm : Toàn, Toàn, dừng lại.

(Giọng nữ: Đi sang bên kia xem nào.)

Toàn: (4) (5) (6) (7). Đánh thì không cho đánh

Tuấn ơi, Tuấn, gọi xe kéo.

(Giọng nữ: Có người bị thương kia.)

Lại đây. Đỡ hộ một tay.

Nhanh lên, nhanh lên.

Đưa ngay vào nhà thương.

Lâm: Dừng mắc mưu khiêu khích của chúng.

Toàn: Hừm. Càng nhện thì chúng nó càng lán tới. Thế nào, vợ sắp vỡ đê chưa?

Lâm: Sắp. Chỉ vài ngày nữa thôi.

Toàn: Thảo nào, cậu không muốn đánh nhau là phải.

Lâm: Tớ phải đi đây. Tớ vừa nhận được giấy triệu tập vào Bắc bộ phủ để nhận

(8)(9) (10)(11) đấy.

Toàn: (12)(13) (14)(15) trên Bắc bộ phủ cơ à?

Lâm: Ừ.

Toán: Oách nhĩ. Oai đây. Cho cậu cái này. Đeo vào xem nào.

Lâm: (16) (17) (18) (19) thế?

Toán : Cuốn sổ và cây bút Parker. Cho cậu luôn.

Lâm: Ừm. Mình đi nhé.

Toán: Ừ, đi đi.

3) Thái Bình からの訪問団、北部府にてホー主席に会う (04:10 – 06:42)

Lính gác: Đồng chí vào trong kia trình giấy giới thiệu.

Lâm: Vâng.

Chào anh.

Chào đồng chí.

Trợ lý BH: Dạ thưa các cụ. Cụ chủ tịch (1) (2) (3) nhưng được biết các cụ (4) (5) (6), nên cụ chủ tịch sẵn sàng tiếp vài phút (Chào đồng chí) xin các cụ chờ cho một lát .

Các cụ: Vâng, dạ vâng.

Trợ lý BH: Dạ, mời các cụ xoi nước đi ạ.

Các cụ: Vâng, dạ vâng.

Lâm: Cho tôi lên tầng hai.

Lính gác: Vâng

(Mời anh.)

(Vâng.)

Trợ lý BH: Đồng chí là sinh viên trường Luật à? Tốt rồi. Đồng chí ngồi chờ ở đây.

Lâm: Dạ.

Lính trực: Vâng, mời anh lên.

Bác Hồ: Chào các cụ.

Các cụ: Lạy cụ ạ.

Bác Hồ: Các cụ cứ ngồi xuống đi. Các cụ ngồi xuống. Mời cụ ngồi, mời cụ.

À, Thế, các cụ vừa từ đâu tới?

Các cụ: Thưa cụ Chủ tịch, chúng tôi vừa từ Thái Bình lên ạ.

Bác Hồ: Thế bà con Thái Bình năm nay có qua được nạn đói không?

Các cụ: Dạ thưa cụ, lá lành đùm lá rách. Hưởng ứng lời kêu gọi tăng gia (7)

(8) (9) (10)(11), nhân dân Thái Bình

không còn ai chết đói nữa cụ ạ.

Bác Hồ: A ha ha, thế à? Còn (12)(13) xóa nạn mù chữ thì sao?

Các cụ: Dạ thưa cụ, khắp nơi trong tỉnh đều có lớp bình dân học vụ cả đấy ạ.

Bác Hồ: A ha ha, tốt lắm. Chúng ta có ba thứ giặc. Giặc đói (dạ), giặc dốt (dạ), và giặc ngoại xâm (dạ). Cả ba thứ giặc đó đều nguy hại như nhau.

Các cụ : Dạ vâng.

Các cụ : Dạ thưa cụ, chúng tôi được bà con trong tỉnh cử về thủ đô thăm sức khỏe cụ Chủ tịch. Có chút quà mọn gọi là.

Bác Hồ: Ha ha ha. Cảm ơn các cụ. Tôi (14) (15) (16)

(17) (18). Còn bao nhiêu tôi xin gửi tặng lại các cháu ở trại nhi đồng.

Các cụ: Thay mặt các cụ phụ lão tỉnh nhà, xin có mấy câu thơ dâng cụ Chủ tịch.

Thưa cụ.

Nước non đây nước non nhà

Giang san gắm vóc Việt Nam ta.

Kính mong Chủ tịch cùng chính phủ

Điù dắt nhân dân hưởng thái hòa.

Bác Hồ: Cảm ơn các cụ. Cảm ơn. Tôi và chính phủ sẽ cố gắng làm hết sức mình để nhân dân được hưởng thái hòa. Đất nước ta đang lúc thử thách gay go. Các cụ về (19)(20) con cháu (dạ) cố gắng làm hết sức mình, (21)(22) gánh vác công việc chung.

Các cụ: Dạ.

Bác Hồ: Chú cử người lo đưa các cụ trở về an toàn nhé.

Trợ lý: Dạ, vâng ạ.

Các cụ: Dạ, xin phép.

Bác Hồ: Chào các cụ.

Các cụ: Chào cụ Chủ tịch ạ.

Bác Hồ: Xin chào, cụ về ạ.

4) 特別工作員 Lâm、ホ一主席と初の対面 (06:42 – 08:23)

Bác Hồ: Chú là tự vệ thành phải không?

Lâm: Dạ, vâng ạ.

Bác Hồ: ( ) ( ) của anh em tự vệ thế nào?

Lâm: Dạ, thưa Bác, ( ) ( ) ( ) sẵn sàng đợi lệnh chính phủ ạ.

Bác Hồ: Ủ, ư. ... Chú vào đây.

Lâm: Dạ.

HCM: Chú ( ) và ( ) ( ) tiếng Pháp chứ?

Lâm: Dạ, thưa Bác, cháu nói được ạ.

Bác Hồ: Ủ, tốt. Bác cần chú giúp Bác một số việc trong những ngày tới. Từ ngày hôm nay, chú là người ( ) ( ) giữa Bác với ông Sainteny cao ủy Pháp, người đã ký hiệp định sơ bộ mông 6 tháng 3 với chính phủ ta.

Lâm: Dạ thưa Bác, cháu có biết ạ.

Bác Hồ: Nhưng hiệp định đó đã không được giới chỉ huy quân sự Pháp ở đây tôn trọng. Mọi thương lượng chính thức cho đến lúc này coi như bế tắc.

Lâm: Dạ thưa Bác, cháu phải làm những việc gì ạ?

HCM: Bác sẽ giao cho chú từng việc ( ) ( ).

Trợ lý HCT: Thưa Bác có công văn ạ.

Bác Hồ: Chú đưa cho chú Lâm đọc ghi lại những điều khoản của hiệp định sơ bộ mông 6

tháng 3 (Dạ, vâng ạ) và cả cái tạm ước mà Bác đã ký với ông bộ trưởng bộ thuộc
địa Pháp chứ.

Trợ lý HCT: Mời anh.

Lâm: Dạ, cháu xin phép Bác.

Bác Hồ: Ủ, chú đọc đi.

5) Hải Phòng 大劇場にて銃撃戦 (08:23 – 13:32)

Đoàn quân Việt Nam đi, chung lòng cứu quốc, bước chân dòn vang trên đường gập ghềnh xa.

Tiếng anh thanh niên:

Tốt lắm, chúng ta (1) (2) (3) (4).

(Anh thanh niên: *Cờ in máu chiến thắng mang hồn nước.* Hai ba)

(Tốp ca hát: *Cờ in máu chiến thắng mang hồn nước.*)

(Anh thanh niên: *Cờ in máu chiến thắng mang hồn nước.* Hai ba)

(Tốp ca hát: *Cờ in máu chiến thắng mang hồn nước.*)

(Anh thanh niên: Chúng ta học tiếp câu sau.

Súng ngoại xa chen khúc quân hành ca. Hai ba.)

(Tốp ca hát: *Súng ngoại xa chen khúc quân hành ca.*)

(Tốp ca hát: *Đoàn quân Việt Nam đi, chung lòng cứu quốc bước chân dòn vang trên đường gập ghềnh xa. Cờ in... tốt lắm, tốt lắm.*)

Tiếng loa thông báo:

Việt Minh.... nghe đây, nghe đây. Các anh đã bị bao vây. Hãy hạ vũ khí. Cho các anh năm phút. Nghe rõ không. Alo alo, các anh đã bị bao vây. Hãy hạ vũ khí. Việt Minh nghe đây nghe đây. Các anh đã bị bao vây. Hãy hạ vũ khí.

Tiếng đàn ông: (Phải báo ngay cho ban biên kiểm biết.)

Tiếng loa thông báo:

Cho các anh năm phút. Đẻ ra đầu hàng. Alo alo

Người chỉ huy: Đồng chí Nam, chặn cầu thang.

Phụ nữ lui phía sau, còn tất cả theo tôi.

Tiếng loa thông báo:

Alo, alo các anh đã bị bao vây.

Tiếng nữ 1 : Lan chạy sang cửa bên này.

Tiếng nữ 2: Cửa này á?

Tớ ở đâu, tớ ở đâu?.

Đây đây.

Em bé: Mình bị bao vây hả chị?

Phụ nữ: Ừ. Trón dưới hầm sân khấu nhanh lên.

Em bé: Không. (5) (6) (7) (8) (9)
(10) cơ.

Phụ nữ: Không được.

Em bé: Cho em quả lựu đạn.

Phụ nữ: Không được.

Thôi được. Nếu Tây đến mới được ném nhé. Nhớ nha? Nhớ mở cái chốt này nhá.

Nhá

Em bé: Vâng ạ.

Tầng hai. Tầng hai.

Sĩ quan chính phủ:

Anh em tự vệ. Tôi là sĩ quan của ta trong ban liên kiểm.

Các đồng chí còn ai không? Các đồng chí tự vệ còn ai không?

Lâm: Các đồng chí tự vệ còn ai không?

Em bé: Chị ơi, chị (11) (12) (13) chị.

Em bé: Mà.

Lâm: Đừng.

Em bé: Chị ơi, chị.

6) 産婦人科病院にて Lâm 妻の Lê に会う (13:32 – 15:20)

Lê: (1) anh (2) (3) thế? (4) em (6)
(7).

Lâm: Ủ. Anh vừa từ Hải Phòng lên.

U: Ui giới chết chết. Mợ cứ suốt ngày hét ra lại vào mong cậu về đây.

Lâm : (8) (9) tôi bận lắm. Đi về (10) (11). U và
nhà tôi đừng chờ.

U: Cậu đã ăn cơm chưa?

Lâm : Thôi u ạ.

U: Cậu (12) (13) (14) (15) (16)
(17) đi. Tôi đun nước sẵn rồi đây nhá.

Lê: Anh lại đây.

Lâm: Cám ơn u.

Lê: Trời ơi, máu. Anh (18) (19) à?

Lâm: Máu của anh em tự vệ Hải Phòng. Không còn là một vụ khiêu khích nữa.
Mà là một cuộc tấn công thực sự của quân Pháp.

Lê: Em nghe nói cụ Hồ đang thương lượng với chính phủ Pháp cơ mà.

Lâm: Đúng thế, nhưng những người Pháp ở đây (20) (21)
(22) (23) (24).

Lê: Thế họ muốn gì?

Lâm: Chúng muốn chúng ta đầu hàng. Nộp vũ khí.

7) ホ一主席、北部府にて演説文執筆 (15:20 – 16:59)

Hỡi đồng bào, đồng bào đã tin tôi và chính phủ mà tạm hoãn cuộc chiến đấu. Nay vì phía Pháp cố tình gây hấn mà đồng bào phải uất. Tôi kêu gọi đồng bào (1) (2)(3), sẵn sàng chờ lệnh chính phủ. Tôi nghiêng mình trước chiến sĩ và đồng bào (4) (5) (6)(7) (8) (9)(10). Tôi cũng ngậm ngùi cho những người Pháp đã (11)(12). Than ôi, trước lòng bác ái thì máu Pháp hay máu Việt Nam cũng là máu. Người Việt Nam và người Pháp cũng đều tin vào những (13)(14) của tự do, bình đẳng, bác ái.

8) 街角の物売り (16:59 – 17:21)

Tiếng rao: Ai lạc rang, ngô rang hạt dẻ nào. Lạc rang , ngô rang, hạt dẻ đây.

Chú ơi, mua cho cháu đi.

Tiếng nữ 1: Bà con đi (1)(2)(3)(4). Chúng nó vừa khiêu khích ở Hải Phòng đây.

Tiếng nữ 2: Thế à?

Bác bán phở: À ha. Các cô các chú tự vệ vào ăn bát phở (5)(6) (7) nào.

Hôm nay xí quách nặng cả gánh đây.

Tiếng nữ: Vào ăn đi.

Tiếng nữ: Cho cháu một bát ạ.

Tiếng nữ: Cho cháu một bát (8)(9) bác nhé.

Bác bán phở: Ủ, có ngay.

Tiếng nam 1: Cậu đi trước đi, mình rẽ vào đây ăn bát phở đã.

Tiếng nam 2: Ờ.

Tiếng nam 1: Xin bát tái nạm nào.

Bác bán phở: Có ngay.

9) Lâm と Lê ベッドで会話 (17:21 – 17:49)

Lâm: Hay em tản cư về (1) (2) (3) (4)
(5).

Lê: Ngộ như có (6) (7) xảy ra thì biết khám ở đâu? Ở quê làm gì
có (8) (9).

Lâm: Thôi, ngủ đi mình.

10) マラリアが再発したホー主席、横になって Sainteny を迎える (17:49 – 22:44)

Bác sĩ: Bác thấy (1) (2) (3) (4) không ạ?

Bác Hồ: ù.

Bác sĩ: Bác uống mấy viên thuốc này rồi sẽ đỡ ngay thôi ạ. .... (5) (6)
(7) (8) cho bác....

Dạ, mời bác ạ... Bác bị (9) (10) (11) (12),
tôi đã cho bác uống thuốc.

Trợ lý BH: Dạ, thưa Bác, bên phủ cao ủy Pháp vừa (13) (14)
(15) nói là ông Sainteny muốn (16) (17)
(18) Bác ạ.

Bác Hồ: Chú cứ mời ông ấy đến đi. Chắc là có chuyện gì cần kíp.

Trợ lý BH: Nhưng thưa bác, Bác đang mệt. Bác sĩ (19) (20) Bác chưa
(21) (22) vội ạ.

Bác Hồ: Thì Bác nằm. Chú cứ để ông ấy đến đi.

Trợ lý BH: Dạ, vâng ạ.

(Tiếng Pháp)

Trợ lý BH: Đồng chí tiền ông ấy xuống.

Bác Hồ: Chú chép đi.

Kính gửi Ngài thủ tướng Léon Brum.

Thưa Ngài, thay mặt Chính phủ và nhân dân Việt Nam, tôi xin gửi tới Ngài (23)

(24) (25) nhân dịp Ngài vừa được bầu làm thủ tướng. Chúng tôi cũng nói lên niềm tin chắc chắn rằng dưới chính phủ Ngài, cuối cùng chúng tôi sẽ được thấy thực hiện tại Việt Nam đường lối chính trị chân chính của nước Pháp. Xuất phát từ sự tôn trọng các hiệp định hợp tác chân thành và thân ái, chúng tôi sẽ làm hết sức mình để chuẩn bị một bầu không khí thuận lợi cho những cuộc điều đình sắp tới.

11) 街角の噂話 (22:44 – 24:23)

Mạnh tay lên đi. A, chào Huynh.

Ông cụ 1: Chào, lâu quá mới gặp. Ngồi uống nước đi.

Ông cụ 2: Gớm, mùa đông năm nay sao mà rét thế.

Ông cụ 1: Huynh này, theo ý của huynh ấy, thì cụ muốn đánh hay muốn đàm nào.

Ông cụ 2: Theo ý tôi thì, cụ muốn đàm, cụ không muốn đả máu, đó là cái đức của người quân tử đấy.

Ông cụ 1: Nhưng mà không chịu đựng được nữa rồi. (tiếng thợ rèn: đưa miếng sắt khác vào đây.) Hằng ngày kéo xe trên đường phố, thấy chúng nó khiêu khích mà uất nghẹn lên đến tận cổ.

Ông cụ 2: Thế cậu (1) (2) (3) (4) (5)
(6) (7) (8) (9) Paris Sài Gòn à?

(tiếng thợ rèn: Lấy miếng nhỏ, lấy miếng kia.)

Ông cụ 1: Thế cụ trả lời thế nào?

Ông cụ 2: Đây này, đồng bào tôi và tôi (10) (11) (12)
(13) (14). Nhưng nhân dân Việt Nam sẵn sàng hy sinh tất cả
quyết không trở lại (15) (16) (17) (18).
Thế đấy.

Ông cụ 1: Cụ nói thế có nghĩa lời thôi là đánh chứ gì?

Ông cụ 2: Cậu có nhớ lời cụ dặn cụ Huỳnh, trước khi đi Ba Lê đàm phán không?

“Đĩ bất biến, ứng vạn biến”. Độc lập dân tộc là cái bất biến. Cậu hiểu chưa?

(tiếng thợ rèn: A, sắp về rồi.)

Tiếng phụ nữ: Bác ơi, lại chờ về nữa đây bác này.

Tiếng Nam1: Nhanh tay lên lại còn đi chuyến khác.

Ông cụ 2: Tốt quá, hoan hô thanh niên, (19) (20) (21)
(22) (23) (24)?

Tiếng phụ nữ: Bà con ở trong khu phố (25)(26) nhiều lắm bác ạ.

Ông cụ 2: Thế à?

12) 儒者が兵士に文字を贈る (24:23 – 25:10)

Ông đồ hát: *Chín lần guom báu trao tay.*

Nửa đêm chuyển hịch đợi ngày.

Người kéo xe: Có ai (1) mà (2)(3) viết lắm câu đối thể.

Ông đồ: Không ai thuê cả. Tôi viết đề (4) (5) (6)
(7) (8).

Người kéo xe: Hay, hay lắm cụ ạ. Thôi chào cụ nhé, con đi.

Dân quân tự vệ: Ô, cụ đồ vẫn chưa đi tản cư này.

Dân quân tự vệ: Chào cụ ạ.

Dân quân tự vệ: Chào cụ ạ.

Dân quân tự vệ: Chào cụ.

Ông đồ: Chào các chú.

Dân quân tự vệ: Cụ viết đẹp quá.

Ông đồ: À, đây, tôi tặng các chú tự vệ câu: *Phá tặc dẫu hiền tam tức vẫn.*

Dân quân tự vệ: Thế (9) (10) (11) (12) hả cụ.

Ông đồ: (13) (14) là: “Ba tuổi đi đánh giặc vẫn còn là muện.”

Dân quân tự vệ: Thế ạ?

13) 画家 Hân がホー主席の肖像を描いている間、士官が報告に来る (25:10 – 27:59)

Bác Hồ: Bác khỏe rồi. Ủ, cảm ơn chú.

Bảo Vệ: Không được. Tôi đã nói là không được.

Hân: Kia đồng chí. Bác đã (1) (2) rồi mà.

Bác Hồ: Có chuyện gì vậy?

Bảo Vệ: Bác ạ.

Bác Hồ: Ủ, chào chú Hân.

Hân: Thưa Bác, cháu (3) (4) (5) (6), Bác (7) (8) cháu vào vẽ nốt ạ.

Bác Hồ: Này, Bác đã dặn rồi. Để chú Hân hăng ngày vào làm việc một buổi.

Bảo Vệ: Dạ, thưa Bác, nhưng đã (9) (10) (11) một tuần rồi ạ.

Bác Hồ: À, Bác quên, Bác xin lỗi chú nhé.

Hân: Dạ.

Bác Hồ: Sao? Một tuần rồi mà chú vẫn chưa vẽ xong à?

Hân: Dạ, mấy hôm vừa rồi Bác mệt. Cháu không dám ạ.

Bác Hồ: Ờ, ờ, ờ.

Chú cứ để cho chú ấy vào. Khi nào chú ấy vẽ xong thì thôi nhé.

Bảo Vệ: Dạ, vâng ạ.

Bác Hồ: Chú vào đi.

Hân: Dạ, cháu ...

Bác Hồ: Cứ vào đi, vào đi.

Hân: Vâng ạ.

Bác Hồ: Chú (12) (13) (14) nhé. Chú làm việc chú, Bác làm việc Bác.

Hân: Vâng ạ.

Trợ lý BH: Cháu xin phép được vào báo cáo ạ.

Bác Hồ: Ừ, chú vào đây.

Trợ lý BH: Thưa Bác, (15)(16) anh em binh sĩ trong pháo đài Láng sẵn sàng đợi lệnh Chính phủ.

Bác Hồ: Trong pháo đài còn bao nhiêu đạn?

Trợ lý BH: Dạ, thưa Bác, anh em cho biết còn chừng (17) (18) viên đạn (19) (20) (21) ly. Còn một số đạn mốc sợ không bắn được.

Bác Hồ: Đạn mốc là đạn khói. Chú cố gắng giữ liên lạc với anh em binh sĩ trong pháo đài. Chỉ nổ súng khi nào có lệnh của chính phủ.

Trợ lý BH: Vâng ạ. Còn anh em công nhân ở nhà máy đèn Yên Phụ cũng đã có (22) (23) chonở (24) (25) khi có lệnh.

Bác Hồ: Ừ, tốt.

Trợ lý BH: Nhưng tình hình vũ khí rất (26)(27). Nhiều đơn vị chỉ có vũ

khí (28) (29) là chính. Anh em tự vệ đang huy động quốc sản của sở lực lộ các kho sắt trong thành phố để rèn gươm, giáo mác.

Bác Hồ: Bác sẽ đề nghị bộ tài chính cấp thêm một số tiền.

Trợ lý BH: Xin phép Bác ạ.

Bác Hồ: Ừ, chú đi nhé.

Trợ lý BH 2: Chào bác ạ.

Bác Hồ: À, chú vừa về đây hả? Chú ngồi xuống đây đi.

Trợ lý BH 2: Dạ

Bác Hồ: Tình hình thế nào? Chú báo cáo cụ thể cho Bác biết đi.

Trợ lý BH 2: Dạ thưa Bác, có một số địa phương như Định Hoá ở Thái Nguyên, Chợ Đồn ở Bắc Cạn, Sơn Dương, Chiêm Hoá thuộc Tuyên Quang, núi rừng hiểm trở có thể

(30) (31) (32) (33) (34) sau này

ạ. Đúng như lời Bác dặn *tiến khả dĩ công, thoái khả dĩ thủ* đấy ạ. Vâng.

14) Toàn ピアノを弾く恋人 Hương にカフェで会う (27:59 – 31:23)

Tiếng Nam: Trời lạnh lắm đây, em quàng khăn vào.

Nữ: Vâng ạ.

(Bài hát Đàn Chim Việt của NS: Văn Cao)

Về nơi hoàng hôn Thái Nguyên tung hoành

Từ Bắc Sơn kia thời tung cánh

Bồi bàn: Cậu dùng gì?

Tuấn: Cho một tách cà phê.

Tôi đây chim thấy lòng ngập ngừng

Nhớ ai trên mấy đôi Yên Thế

Kìa nước xa xa sông Gâm còn mịt mù ngoài bến xuân

Khách: Đẹp bài đó đi, chơi bài “Tô châu dạ khúc”.

Chim đang bay qua Bắc sang Trung

Người Nam còn nghe lời chim nhắn lúc xa

Khách 2: Dừng lại.

Nhạc công: Ồ.

Khách 2: Chơi bài “Tô châu dạ khúc”.

Nhạc công: A?

Tiếng khách : Lại gây sự đấy.

Tiếng khách: Về thôi, chúng nó có súng đấy.

Tiếng khách: Đi về thôi mình, về thôi. Nhanh lên.

Tiếng khách: Chờ em với.

Tuấn: Lần sau cấm không được hỗn như vậy. Cút ngay. Cút.

Tiếng khách: Thôi, sợ rồi.

Tiếng khách: Chắc chuồn rồi.

Nhạc công: Có thể chứ, không chúng cứ làm tàng mãi.

Tiếng khách: Ông chủ quán ơi.

Chủ quán: Có.

Tiếng khách: Cho thêm tách cà phê nữa nhé.

Chủ quán: Vâng, có ngay.

Hương: May quá, hôm nay có anh nên mấy thằng Quốc dân đảng không dám dở trò gì.

Toàn: Sợ gì, cái bọn lâu la ấy. Đến quan thầy của chúng còn phải cút hết về nước nữa là.

Hương: Sao anh bảo anh đi xa, lâu mới về cơ mà?

Toàn: Nhớ hồ Gươm, nhớ tiếng đàn, nhớ cà phê và nhớ....

Hương: Em nghe người ta nói cái tài của Cụ Hồ là đã ký được hiệp định sơ bộ với Pháp mà Hương thì chẳng hiểu gì cả.

Toản: Đạo này Hương (1) (2) (3) (4) tình hình chính trị nhỉ.

Hương: Thì cả Hà Nội lúc này, ai chẳng bàn về chuyện đó.

Hương: Cảm ơn.

Bồi bàn: Mời cô.

Toản: Thế này nhé, cái tài thứ nhất, là cụ đã bắt Pháp công nhận mình đã có một chính phủ. Chính phủ Việt Nam ký kết với (5) (6) của chính phủ Pháp. (tiếng khách: Cho hai tách cà phê) Cái tài thứ hai là chỉ bằng một chữ ký đó, Cụ đã đuổi được gần hai chục vạn quân Tàu Tưởng về nước. Chúng còn ở đây ngày nào, dân mình còn đói khổ, gạo không có mà ăn đến cà phê (7) (8) (9) mà (10) (11) là.

Tiếng khách: Ông chủ ơi, cho ba Basto đi.

Tiếng chủ quán: Có

Tự vệ: Anh Toản

Chủ quán: Dạ ở đây, mời cậu.

Toản: Có chuyện gì vậy?

Tự vệ: Anh phải (12) (13) (14) (15) (16). Một chiếc ca nô Pháp đang đi về phía cầu Long Biên.

Toản: Ừ. Anh phải đi đây.

Hương: Có chuyện gì vội thế anh?

Toản: (17) (18) (19) (20).

Hương: Em đã chép cho anh bài “Nhớ chiến khu” rồi đây. Bài mà anh thích ý.

Tiếng khách: Tay này là tự vệ. Hình như là ở đội cảm tử.

Toản: Anh đi nhé.

Thôi chào ông chủ nhé.

Tiếng khách: Ấy thôi, cứ đi moa.

15) Toản、フランス軍の船に突入し武器を奪い取る (31:23 – 32:41)

Tự vệ1: Thuyền của anh Toản kia kia.

Tự vệ2: Đâu? Đâu?

Tự vệ3: Kia kia.

Tự vệ4: Đúng rồi.

Tự vệ1: (1) (2) anh Toản (3) (4) (5)
không?

Tự vệ2: Cố lên. Lên được rồi. Lên được rồi.

Tự vệ: Lên rồi. Lên được rồi.

Chạy bên trái.

Toản: Chuẩn bị chuyển vũ khí lên bờ ngay.

Tự vệ: Súng ở dưới hầm tàu ấy, xuống lấy đi anh em ơi.

Tự vệ: Hoan hô, hoan hô anh em. Thắng lợi rồi, nhanh lên. Nhiều súng lắm.

Hoan hô anh Toản. Hoan hô đội cảm tử quân.

16) 作戦成功を祝うパーティー (32:41 – 36:01)

Tiếng nam1: Nào kẩn trương chuyển vũ khí lên bờ.

Tiếng nam2: Ôi giờ nhiều súng quá. Toàn súng mới

Tiếng nữ: Nhẹ tay thôi.

Tiếng nam3: Cho cho đi nhờ. Đỡ tở nào, nặng quá.

Tiếng nữ: Đỡ tở một tay đi nào.

Tiếng nữ: Đấy, còn nhiều đạn lắm.

Tiếng nam: Nâng lên bờ.

Tiếng nữ: Còn nhiều vũ khí lắm.

Tiếng nam: Các đồng chí ở dưới đỡ một tay nào.

Tiếng nữ: Đây , đây còn anh này nữa. Còn anh này nữa này.

Tiếng nam: Có một thằng Tây thoát. Nó nhảy xuống.

Em bé: Này, có phải chị vừa xin gì với cậu phải không?

Chị gái: Chị xin vào (1) (2) (3).

Em bé: Em vào vệ quốc quân. Một, hai, Một, hai, Một, hai...

Chủ: A, ầu chủ đang chờ đây rồi.

Khách: Chào bác ạ. Vào đây em ơi, chào bác ạ.

Chủ: Chào tất cả các anh chị em. Xin mời vào, mời vào.

Khách: Quý hóa quá. Quý hóa quá.

Chủ: Chờ mãi.

Chủ: Chào chú Toàn. (4)(5) chúng tôi rất (6)
(7) được (8) (9) các (10) (11)
cảm tử đã (12) (13) (14) (15). Xin mời.

Toàn: Thay mặt anh em tự vệ, xin tặng ông chủ một con dao găm, chiến lợi phẩm.

Chủ: Quý hóa quá nhỉ. Đúng là dao của Pháp đây.

Bạn chủ nhà: Chú này là (12)(13) đội cảm tử đây phải không?

Toàn: Vâng ạ.

Bạn chủ nhà: Nghe nói có một thằng Tây nó nhảy xuống sông.

Khách: Nó chạy nhanh quá.

Bà chủ nhà: Nhanh tay lên. Khách đến cả rồi đây.

Con gái: Vâng ạ. (14) (15) (16) (17) mẹ ạ.

Vào đây.

À, mà thôi. Không cần nữa đâu.

Bà chủ nhà: Loan, con bung mâm lên đi.

Con gái: Vâng.

Người làm nam: Thưa bà con đã chuẩn bị xong nem rồi đây.

Chủ nhà: Nào, chúng ta (18) (19) (20) mừng chiến công ngày
hôm nay. Chúc mừng cái nào.

Hoan hô.

Hoan hô tiêu đội trưởng.

Toản: Anh em, chúng ta hát một bài nhé.

Anh chị em: Đồng ý. Đồng ý. Đồng ý.

Toản: Bao chiến sĩ anh hùng. Hai ba.

Bao chiến sĩ anh hùng

Lạnh lùng vung gươm ra sa trường

Quân xung phong, nước Nam đang chờ mong tay người

Hồn sông núi khí thiêng ghi muôn đời

Ngựa phi nơi xa kia nghe súng vang

Bên trời điệu kèn rộn ràng

Là trai nam nhi

Quyết chiến sa trường

Sống thác coi thường

Mong xác trong da ngựa bọc thân thể trai

Kia nghe dư âm mệnh mông

Khúc anh hùng ca reo nơi biên cương

Bao chiến mã lên đường

Giục lòng dân quân thi can trường

Thề tranh đấu cho giống nòi

Hận thù bao năm qua lòng đất nước tan tác (hai, ba, bốn)

Xương máu đang khơi ngòi

Tiếng than nơi nơi

Tháng năm dân trôi

Thề phục quốc. Tiến lên Việt Nam !

Lập quyền dân. Tiến lên Việt Nam !

Giành hạnh phúc, đắp xây tự do

Việt Nam tranh đấu chống quân ngoại xâm

Bà chủ nhà: Nào, Nào, mời các cô các chú dùng đi.

Em bé: Anh Toàn, anh(21) cho em (22) (23) (24)
(25) được không?

Toàn: Ủ, để khi khác anh dạy cho nhé.

Em bé: À, chị em muốn xin vào đội ngũ cứu thương được không?

Toàn: Được. Được, tốt, hoan hô tinh thần (26) (27) (28)
(29).

(Tiếng nữ: Có lấy thêm nước mắt không?)

17) Lâm 病院で Lê に会う (36:01 – 37:18)

U: À, cậu đã về đây à?

Lâm: Ừ.

U: Cậu đã xoi cơm ở đâu chưa ạ?

Lâm: Chưa u ạ ... Em đã ăn cơm chưa?

Lê: Em với u ăn rồi. U đi (1) (2) (3) (4) lại
cho nhà tôi.

U: Vâng.

Lâm: Thôi u ạ. Tôi ăn thế nào cũng được.

Lê: Anh, sao em không thấy (5) (6) (7) nữa.

Lâm: Tại em ý. Em (8) (9) (10) (11) nhiều đấy
mà.

Lê: (12) (13) em (14) (15) anh (16)
(16) (17).

U: Hàng phố đi tản cư hết. Chợ búa vắng tanh. Thức ăn không có đủ. Cậu ăn tạm.

Lê: Anh Lâm. Anh Lâm. Anh đi đâu?

18) フランス軍が情報館を焼き払う (37:18 – 38:27)

Dân làng: Chúng nó đốt nhà thông tin rồi bà con ơi. Chúng nó đốt nhà thông tin rồi anh em ơi.

Vào trong nhà xem có ai việc gì không?

Vì tuân lệnh trên không được nổ súng chứ không chúng nó đừng hòng mà thoát.

Vào trong đi. Vào trong nhanh lên.

Có bác bảo vệ bị thương đây này, vào đây, vào đây nhanh lên.

Đỡ bác ngồi xuống đây.

Trong này cháy to lắm.

Đây, đây, băng đây.

Gọi thêm người đi.

Kia kia, cháy ở cửa sổ kia kia.

Bác bảo vệ: Hôm nào chúng cũng khiêu khích. Không biết phải nhịn đến bao giờ.

Khẩn trương lên, khẩn trương lên.

19) Lâm 新聞を読み Toản に身を隠すよう諭す (38:27 – 40:22)

Bé bán báo: Báo mới đây, báo mới đây, báo mới đây. (1) (2) (3)
về vụ (4) (5) (6) (7) đây. cháu xin. Báo
mới nào, cháu xin. Báo cứu quốc đây. Chú mua báo cho cháu.

Tiếng nam: Báo ơi. Báo.

Bé bán báo: Báo đây, báo đây. Tin thêm về (8) (9) (10) trên
sông Hồng đây.

Tiếng nữ: Báo, báo.

Bé bán báo: Báo đây.

Tiếng nữ: Cho cô tờ.

Bé bán báo: Báo cứu quốc nào. cháu xin.

Tiếng nam: Cho xin tờ cứu quốc nào.

Bé bán báo: Chú mua báo.cháu xin chú.

Bé bán báo: Báo đây, báo đây. Báo cứu quốc nào.

Bé bán báo: Tin thêm về vụ cướp tàu trên sông Hồng đây. Báo mới đây, Báo cứu quốc đây.

Thanh niên: Đại diện quân đội Pháp gặp đại diện chính phủ VN yêu cầu (11)
(12) (13) (14) (15) do VM cướp trên sông
Hồng ngày 10 tháng 12 và trao trả người chỉ huy vụ cướp tàu cho phía Pháp xử.
Nếu (16) (17) (18) yêu cầu này, Quân đội Pháp sẽ

giành quyền (19) (20) (21) (22). Hừ, lão

thật, ai cho chúng nó cái quyền xử người của ta.

Tiếng nữ: Đúng, chúng nó không có quyền

Toản: Lâm....Lâm ơi.

Lâm: Há?

Toản: Xuống đây cái đã.

Toản: Toản đây à?

Lâm: Này, cho cậu khẩu súng này, còn mới toanh nha.

Lâm: Ở đâu thế?

Toản: Cậu phải dùng một khẩu như thế này thì nó mới oách chứ.

Này, ... Tớ mới vừa cướp được của tên chỉ huy ca nô trên sông Hồng đấy.

Lâm: Thế ra là cậu à?

Toản: Ừ.

Lâm: Đây, cậu đọc đi, đọc đi. Sao cậu manh động thế? Cậu không biết là bọn Pháp chỉ

chờ những chuyện như thế này để (23) (24) (25)

(26) với chúng ta à?

Toản: Thì tối hôm qua tớ vừa mới bị ông tiểu đoàn trưởng sạt cho một trận.

Lâm: Thôi được, bây giờ cậu trốn tạm đi.

Toản: Đi đâu bây giờ?

Lâm: Về nhà người quen của tớ. Đi!

Lâm: Vào đây.

Toản: Hừ.

20) Lâm の知人が探してくれた隠れ家で Toản と Hương が会う (40:22 – 43:19)

Người quen của Lâm:

Áy, này này, (1) (2) (3) (4)

(5) ... Cậu vào trong kia đi. Cậu không biết bọn Pháp đang treo giải cho ai bắt được cậu đem nộp à?

Toản: Hừ ... hừ ...

Người quen của Lâm:

Cậu vào trong buồng núp ngay cho tôi.

Cô lên đi. Cậu ấy đang ở trong buồng ấy.

Hương: Vâng.

Toản: (tiếng Pháp) Sao em (6) (7) (8) (9) mà (11)?

Hương: Anh Lâm chỉ cho em. Anh mới thuê căn buồng này à?

Toản: Ủ, có được không?

Hương: Để làm gì?

Toản: Để ... để chúng mình ở với nhau.

Hương: (12) (13) làm sao ở với nhau được.

Toản: Bố mẹ anh đi tản cư hết cả rồi. Nếu không, anh sẽ xin cưới em ngay.

Hương: À, bài hát (14) (15) (16) (17) anh đã

(18) chưa?

Toản: Rồi. Anh hát cho em nghe nhé.

Còn đâu trên chiến khu trong rừng chiều.

Bên đèo lẳng suốt reo ngàn thông réo.

Còn đâu trên chiến khu trong rừng chiều!

Bên đèo đoàn quân réo đạn bay vèo.

Hôm nay đây vai vác súng trông mây bay gió buồn đứng.

Chiều vàng nhớ núi rừng.

Tiến! Tiến! Lời hô vang bên ngàn còn dư vang.

Máu thấm còn như loang, trên ngàn còn đỏ hoang.

21) Toản 隠れ家の前で流れ弾に当たって死ぬ (43:19 – 44:09)

Ôi giời, ôi giời.

Mẹ ơi, mẹ ơi. Mẹ ơi, mẹ ơi.

Người quen của Lâm:

Đừng ra, chúng nó đông lắm.

Toản: Ông kệ tôi.

Ah, Mẹ ơi, Mẹ ơi.

Hương: Anh Toản.

Người quen của Lâm:

Cô đừng ra.

Nấp vào, nấp vào trong. Bà con ơi núp vào.

22) ホー主席が忍びで Yên Ninh の遺族を見舞う

(Cháu về đây. Dã man quá ông ạ.)

Ôi con ơi. Cụ xơi nước đi ạ. Thôi, nín đi con. Ôi con ơi con.

Thôi đừng khóc nữa. Đẳng nào thì cháu cũng đã chết. Con phải giữ gìn sức khỏe chứ.

Kính gửi bà con trong phố Yên Ninh. Thay mặt chính phủ, tôi xin gửi tới gia đình, bà con bị sát hại lời chia buồn đau xót nhất.

Cụ Hồ.

Ơi, đâu đâu? Cụ Hồ đâu? Cụ Hồ à?

23) ホー 一 主席 Lâm に Sainteny への手紙を託す (45:54 – 48:23)

Bác Hồ: Chú nhớ đưa tận tay ông Sainteny nhé.

Lâm: Thưa Bác, vâng ạ. Cháu đi ạ.

Bác Hồ: Ừ.

Bác Hồ: Này chú Lâm, lại đây, lại đây. Đưa súng đây bác giữ cho.

Lâm: Dạ.

Bác Hồ: Nhớ mặc thường phục thôi.

Lâm: Dạ , đây ạ.

24) Lâm 妻 Lêのお腹の赤ちゃんの音を聞く (48:23 – 48:55)

Lê: Anh. Anh ( ) ( ) ( ). Nào, thử nghe xem.

( ) ( ) ( ) nữa.

Anh có nghe thấy tiếng gì không?

Lâm: Anh chỉ nghe thấy tiếng đục tường thôi.

Lê: Không phải, tiếng con mình đang đập.

25) 街角での兵士と民衆の会話 (48:55 – 49:29)

Cô hàng hoa: Các anh mua hoa cho em đi.

Tự vệ: Hoa Ngọc Hà hôm nay đẹp quá nhỉ. (Hai bác hôm nay lại về đây ạ.)

(1) (2) (3) (4) (5), phải
không?

Cô hàng hoa: Anh cứ nói thế.

Tự vệ: Thôi, đừng tán nữa. Bọn anh đi nhé. (Dạ.)

Người vợ: Chào các chú.

Tự vệ: Chào bác ạ.

Người vợ: Gớm, xa Hà Nội có (6) (7) mà (8) (9)
(10) (11) đây các chú ạ.

Tự vệ: Thế ạ?

Người chồng: Bà nhà tôi có mua mấy cân đỗ xanh ở quê để nấu chè, mời anh em tự vệ tối nay tới
nhé.

Tự vệ: Vâng ạ.

Người chồng: À, (12) (13) (14) để chờ xem hoa Quỳnh nở nhé.

Tự vệ: Dạ tối nay chúng cháu sẽ đến ạ.

Người chồng: Tôi đang lo tối nay hoa Quỳnh nhà tôi nở không có ai xem đâu.

Tự vệ: Bác yên tâm đi tối nay chúng cháu sẽ đến. Tớ chưa được xem hoa Quỳnh nở bao

giờ.

26) Lâm 木一主席に Sainteny の手紙を届ける (49:29 – 51:05)

Trợ lý BH: Vào đi.

Lâm: Dạ, thưa Bác, có thư của ông Sainteny ạ.

Bác Hồ: Thủ tướng Leon Blum đã trả lời thông điệp của chúng ta. Chính phủ Pháp sẽ cử một phái đoàn sang Hà Nội.

Lâm: Dạ thưa Bác, cháu chỉ lo những người Pháp ở đây lại đặt chính phủ Pháp trước một sự đã rồi ạ.

Bác Hồ: Như vậy là chú đã hiểu rõ âm mưu của bọn thực dân rồi đấy.
Chú còn thuốc cho Bác một điều.

Lâm: Dạ có ạ.

Bác Hồ: À, thế chú đã có con chưa?

Lâm: Dạ, sắp ạ.

Bác Hồ: Cô ấy đang có mang à?

Lâm: Dạ, vâng.

Bác Hồ: Bác mong cháu bé sinh ra ( ) ( ) ( ) tiếng súng.

Bác cháu mình cố gắng để chiến tranh đừng xảy ra.

Bác Hồ: Chú vẫn chưa vẽ xong à?

Họ sđ Hđn: Dạ, thưa Bđc, (4) (5) (6) quá ạ.

Bđc Hđ: Chú chỉ vẽ phụ nữ là giỏi thôi.

27) Lâm、Lê の病院にて (51:05 – 51:30)

Lê: Hôm nay anh có chuyện gì mà vui thế?

Lâm: Em biết không? Đại diện chính phủ Pháp (1) (2)

(3) (4) Việt Nam rồi đây.

Lê: (5) (6) phải không anh? Thế là em không phải đi tản cư nữa.

28) 画家 Hân が街角でばったり Huệに会う (51:30 – 53:45)

Huệ: Bác ơi cho cháu xuống đây. ...Gửi bác ạ.

Phu xe: Xin cô ạ.

Huệ: Vâng.

Người đi đường nữ:

Tối anh sang nhà rủ em đi nhé.

Người đi đường nam:

Ừ, rủ anh Tường đi một thể.

Hân: Huệ, sao em lại ở đây? Anh (1) em đi tản cư (2)

(3) (4) rồi cơ mà.

Huệ: Em (5) (6) ba mẹ về vài hôm. Anh Hân tình hình yên rồi phải không anh?

Hân: Anh (7) (8) (9) nữa.

Anh (10) (11) hôm nay Hà Nội đẹp quá. Và (12)

(13) (14) (15).

Huệ: Anh chỉ hay (16) (17).

Hân: Về nhà anh đi, anh muốn được vẽ em. Đi.

Huệ: Lâu nay, anh không vẽ (18) (19) (20) (21)
à?

Hân: Dạo này anh toàn vẽ ký họa thôi. Máy bức anh vừa vẽ đấy.

Huệ: Anh được vẽ Bác Hồ cơ à?

Hân: Ừ, anh xin vào vẽ cụ hơn một tuần này mà vẫn chưa xong.

Cụ (22) (23) nhưng vẽ cho được (24) (25)

(26) của cụ thì thật là khó.

Huệ: Miu miu, miu ngoan nào.

Hân: Em ra ngồi kia để anh vẽ nào.

29) 士官 Nam がフランス軍の手紙をホー主席に届ける (53:45 – 54:48)

Trợ lý 1: Chào Bác ạ.

Bác Hồ: Chào chú.

Sĩ quan: Dạ, phía Pháp vừa gửi cho ta một bức tối hậu thư ạ. Thưa bác, đại úy Xation trong ban liên kiểm Pháp (1)(2). Nếu công an ta không phá bỏ các ụ đất của tự vệ. Nếu tình hình (3) (4) (5) (6) (7) thì bắt đầu từ (8) (9) (10) (11) (12), quân đội Pháp sẽ (13) (14) việc trị an trong thành phố ạ.

Bác Hồ: Chú cứ trả lời với họ rằng những đề nghị của họ sẽ đưa ra bàn bạc chung giữa đại diện ban liên kiểm của hai bên. Nay, cố gắng giữ lời lẽ thật ôn hòa nhé.

Sỹ quan: Dạ, vâng ạ.

Tình hình bắt đầu căng thẳng rồi đấy.

Cần (15)(16) việc bảo vệ an ninh cho Bác.

Trợ lý BH: Vâng, tối nay Bác ra nghỉ ở ngoại ô. Có tin tức gì cần thì liên lạc với người của (17) (18) (19) (20) ở đây.

Sỹ quan: Vâng.

30) ホ一主席、難を避け Vạn Phúc の民家にて一夜を過ごす (54:48 – 1:00:25)

Dạ thưa Bác, mời Bác vào đây ạ.

Chủ nhà: Chào cụ

Bác Hồ: Chào cụ

Chủ nhà: Rước cụ vào ạ

Trợ lý: Thưa Bác, chúng cháu bố trí Bác nghỉ trên gác ạ.

Bác Hồ: Ừ. Đêm nay tôi phải làm việc khuya. Cụ không phải lo gì cho tôi cả.

Chủ nhà: Vâng ạ. Mời cụ ạ.

Bác Hồ: Chào cậu tú nhé.

Con chủ nhà: Dạ.

Chủ nhà: Đưa cho bố cái đèn, nhanh lên. ... rước cụ.

Bác Hồ: Cảm ơn cụ, cảm ơn cụ.

Người dệt vải: À, mẹ đây. à oi.

Gửi ngài thủ tướng Leon Blum.

Thưa ngài. Chính phủ và Nhân dân Việt Nam quyết lòng cộng tác thật thà với anh em nhân dân Pháp. Vì vậy đã ký hiệp ước mong 6 tháng 3 và tạm ước 14 tháng 9. Song, một số người Pháp ở đây đã làm trái với những điều ước đó. Dùng võ lực để đối phó với Việt Nam.

Tôi yêu tổ quốc và đồng bào tôi. Tôi cũng yêu nước Pháp và nhân dân Pháp. Vì vậy tôi thiết tha kêu gọi Quốc hội và Chính phủ Pháp hãy nghĩ đến quyền lợi chung tối cao của hai dân tộc, hạ lệnh cho nhà đương cục Pháp khôi phục tình trạng trước ngày 20 tháng 11 năm 1946, cùng chính phủ Việt Nam thi hành tạm ước để xây đắp sự cộng tác Pháp- Việt lâu dài.

Bác Hồ: Cụ vẫn chưa ngủ à? Có việc gì xin cụ cứ tự nhiên. ...

Có chuyện gì mà khuya vậy, thưa cụ? Mời cụ ngồi.

Chủ nhà: Dạ. ... Thưa Cụ Chủ tịch, (1) là không (2) (3) cụ đến nhà. Tôi cứ (4) (5) mãi không sao ngủ được. Nếu có điều gì không phải xin cụ bỏ quá cho ạ.

Bác Hồ: Cụ cứ nói đi

Chủ nhà: Dạ, thưa cụ. Người ta nói là Hồ Chí Minh và (6) (7) (8) (9) (10), có phải không ạ?

Bác Hồ: Nhưng tôi vẫn là tôi của thời đã qua. Là một người yêu nước.

Và trước sau tôi vẫn là một người như vậy.

Chủ nhà: Dạ, vâng.

Bác Hồ: Còn bây giờ đồng bào ủy thác cho tôi đứng ra gánh vác việc chung thì tôi phải cố gắng làm. Tôi chỉ có một ham muốn tốt bậc làm sao đất nước ta hoàn toàn độc lập dân ta hoàn toàn tự do, đồng bào ta ai cũng có cơm ăn, áo mặc, (Dạ) ai cũng được

học hành. (Vâng ạ) Riêng về phần tôi, sau khi hoàn thành xong công việc chỉ ước ao làm một căn nhà nho nhỏ, nơi có non xanh nước biếc để câu cá, trồng hoa, sớm chiều làm bạn với các cụ già đi hái củi, các em bé chăn trâu. Không màng gì đến vòng danh lợi cả.

Chủ nhà: Xin cảm ơn cụ. Bây giờ thì tôi có thể (11) (12) đến khi (13) (14). Không còn điều gì phải (15) (16) nữa. Nếu tất cả mọi người ai cũng nghĩ như cụ thì thật là đại phúc cho dân ta.

31) Lê 流産の疑いで病院へ (1:00:25 – 1:02:06)

Phu xe: Ấy, từ từ từ từ. Đỡ xuống đi, đỡ bà ấy xuống đi.

Sơ: Bà nhà (1) (2) (3) chưa ạ?

Mẹ: Từ chập tối đến giờ.

Sơ: Bà có (4) (5) (6) rồi ạ.

Phu xe: Xin cậu.

Mẹ: Dạ, (7) (8) (9).

Sơ: Đưa vào (10) (11) ngay.

Mẹ: Dạ.

Lâm: Nhà con có làm sao không hả mẹ?

Mẹ: Các bà sơ bảo không việc gì.

Sơ: Thưa ông, mời ông theo tôi.

Lâm: Dạ.

Sơ: Bà nhà bị (11) (12). Ông hãy đỡ bà (13)

(14) (15) đỡ chúng tôi (16) (17)

(18) (19).

Lâm: Vâng ạ.

Sơ: Xin ông cho biết tên bà .

Lâm: Bùi thị Lê.

Sơ: Bao nhiêu tuổi ạ?

Lâm: 21.

Sơ: Sinh lần thứ mấy?

Lâm: Lần đầu ạ.

32) 常務委員の手紙を読み、ホー主席急いでハノイへ (1:02:06 – 1:02:37)

Trợ lý: Dạ thưa Bác, có thư của thường vụ gửi, xin Bác cho ý kiến ạ.

Bác Hồ: Chú thông báo triệu tập gấp cuộc họp thường vụ.

Trợ lý: Thưa Bác, bao giờ ạ.

Bác Hồ: Vào sáng ngày 19. Bây giờ chú chuẩn bị để Bác về Hà Nội ngay nhé.

Trợ lý: Dạ vâng ạ.

33) 北部府で常務委員会開催 (1:02:37 – 1:05:55)

Bảo vệ: Bác (1) (2) (3) chính phủ.

Hân: Đồng chí cho tôi vào. Tôi ngồi chờ cũng được.

Bảo vệ: Không được.

Sĩ Quan: Ngày (4) (5) từ 7 giờ sáng đến (6) (7) (8) (9) máy bay trinh thám của Pháp nhiều lần bay trên bầu trời thành phố. Ngày (10) (11) lúc 7 giờ sáng lính Pháp đưa xe ủi và cần trục phá các ụ chiến đấu của anh em tự vệ ở phố Lò Đúc. Và cùng lúc đó, lính Pháp ở phố Hàng Bún phá các ụ chiến đấu của anh em ta và xả súng bắn vào đồng bào ta.

Tình hình này có vẻ căng thẳng đấy anh ạ.

Lúc (12) (13) (14) (15) (16), quân Pháp từ trong thành kéo ra, bố trí từ công phía bắc suốt tới cầu Long Biên bao vây trụ sở công an của ta ở phố Hàng Đậu. 12 giờ lính Pháp đốt nhà ở khu Trúc Bạch. (17) (18) giờ, từ trong thành, chúng bắn pháo sang phố Hàng Bún, làm sập nhiều nhà, hàng chục người chết và nhiều người bị thương. Sáng (19) (20), lúc (21) giờ 30 lính tây mũ đỏ lại tiếp tục bao vây trụ sở công an của ta ở phố Hàng Đậu. Đến 11 giờ, đại úy Xation trong ban liên kiểm Pháp báo tin cho liên kiểm ta biết là quân Pháp sẽ chiếm đóng

nha tài chính và yêu cầu ta phá bỏ các ụ đề kháng trước các công sở trong thành phố. Xin hết.

Bác Hồ: Tình hình đã đến lúc không sớm thì muộn Pháp sẽ đánh ta và ta nhất định phải đánh Pháp. Chính phủ đã có kế hoạch gửi tới các Bộ về việc di chuyển cơ quan lên Việt Bắc. Đề nghị các vị Bộ trưởng chỉ đạo thực hiện kế hoạch trên một cách tốt nhất. Phương châm là bảo toàn lực lượng. Tránh tổn thất. Cuộc họp tới, chính phủ sẽ thông báo ngày giờ, địa điểm sau. Mong các vị bộ trưởng trở về nhiệm sở chuẩn bị tinh thần sẵn sàng chiến đấu. Cuộc họp của chúng ta đến đây kết thúc.

Bộ trưởng: Chào bác.

Bác Hồ: Chú về nhé. À này, chú phải chuyển các số vàng lên Việt Bắc thật (22) (23), (24) (25).

Bộ trưởng: Vâng ạ

Bộ trưởng: Chào bác.

Bác Hồ: Các chú về nhé.

Bác Hồ: Tôi với cụ tuổi đã già rồi. Chúng ta phải hoàn thành nhiệm vụ trước vận mệnh của đất nước.

Cụ già: Đúng thế cụ.

Bác Hồ: Tôi đã cử người lo đưa cụ lên Việt Bắc.

Cụ già: Cảm ơn cụ.

Bộ trưởng: Chào bác

Bác Hồ: Chú về nhé.

Bác Hồ: Chúng chiếm nhà tài chính rồi à? Được rồi.

Nếu nổ súng thì ở Hà Nội, chúng ta có thể cầm cự được bao lâu?

Trợ lý: Thưa Bác, một tháng ạ.

Bác Hồ: Một tháng à? Thế còn ở nông thôn?

Trợ lý: Dạ, nông thôn thì có thể lâu hơn.

34) Lê 流産を恐れる (1:05:55 – 1:06:31)

Lâm : Em.

Lê: Anh ơi, sao em không thấy con nó đạp nữa.

Lâm: Các bà sơ bảo em bị động thái một chút thôi, (1) (2)
(3) (4). Em đừng nghĩ ngợi lo lắng nhiều.

Lê: Anh Lâm, hằng ngày anh vào với em nhà.

Lâm: Em yên tâm, anh sẽ vào. Thôi nghỉ đi.

35) フランスの戒厳令発令に伴い北部府が緊張状態に (1:06:31 – 1:08:33)

Mang đạn đến đây. Cậu đã biết tin gì chưa? Pháp vừa ra lệnh giới nghiêm và tập trung quân trong thành. Đi nhờ cái nào.

Trợ lý: Đồng chí vào chờ lệnh Bác.

Đi đâu anh? Đi theo hai cậu kia. Cho vào hành lang bên trong.

Bác Hồ: Chú thử liên lạc với ông Sainteny một lần nữa xem sao.

Trợ lý: Dạ. Alo. Alo, alo. Dạ, thưa Bác (1) (2) (3)
(4).

Bác Hồ: Chú chuyển cái lá thư này và nói rằng Bác cần gặp ông ta ngay trong ngày hôm nay.

Lâm: Thưa Bác, vâng.

Bác Hồ: À, chú Lâm, Bác trả lại chú cái này.

Lâm: Cháu xin.

Hân: Chào Bác ạ.

Bác Hồ: Chú Hân đấy à? Thế chú vẫn chưa vẽ xong à?

Hân: Thưa Bác, (5) (6) (7) (8) (9)
là xong thôi ạ.

Bác Hồ: Một buổi nữa chắc cũng chưa vẽ xong được đâu. Bác khuyên chú nên dành thì giờ vẽ anh em chiến sỹ tự vệ. Bác hẹn chú vào một dịp khác.

Trợ lý: Khấn trưng lên các cậu.

Lính: Vâng.

36) Lâm、Sainteny に会いに行くが門前払いに (1:08:33 – 1:10:17)

(Tiếng Pháp)

37) 病院で Lê 帝王切開の手術 (1:10:17 – 1:12:33)

(Tiếng Pháp)

38) 画家 Hân 宅にて (1:12:23 – 1:13:04)

Huệ: Anh Hân.

Huệ, em hãy (1) (2) (3) (4) tản cư. Và cất giữ

giùm anh những bức tranh trong căn phòng này. Anh vội đi không kịp chia tay với em. Anh cần hoàn

thành những bức ký họa mà anh đang đeo đuổi. Tạm biệt em. Anh sẽ trở về.

39) 疎開を始める住民とホー主席 (1:13:04 – 1:14:24)

(U ơi, u đợi con với.

Nào, nhanh lên nào, thông thả thì biết đến bao giờ.)

Trợ lý: Xin mời Bác đi lối này ạ.

40) ホー主席と部下が農村の一軒家で (1:14:24 – 1:14:43)

Con: Bố ơi.

Chồng: Này. Mình cho các con vào trong buồng đi.

Vợ: Vâng.

Thợ máy: Cậu nghe xem.

41) Lâm、Lê を一目見に病院へ、子供を Hà Nội と名付ける (1:14:43 – 1:16:15)

Lê: (1) (2) sao hả anh? Anh (3) (4)
(5) (6) về đi.

Lâm: Bây giờ không về được nữa. Muộn rồi.

Lê: Nó (7) (8) (9) này?

Lâm: Con.

Lê: Anh.

(ドクターと Lâm の会話 : フランス語)

Lâm: Thôi anh đi đây.

Lê: Bao giờ anh (10) (11)?

Lâm: Anh sẽ về.

Lê: Thế (12) (13) (14) (15) (16)
(17)?

Lâm: Là, Hà, Hà Nội ấy. Anh đi đây.

Lê: Anh Lâm

42) 戦闘状態が本格化 (1:16:15 – 1:18:30)

Nhanh lên. Nhanh lên anh em ơi.

Các đồng chí vào nhà số 4 còn nhiều giường tủ lắm. Nhiều lắm. Vũ khí ở đâu thế ạ?

Của em đâu? Đây đây, của Bác cái này. Cầm cái này. Không cho tôi cái kia cơ.

Bác đã biết sử dụng chưa ạ?

Ồi dào. Làm gì mà tôi không biết cơ chứ.

Lâm: Báo cáo đồng chí chỉ huy. Tôi được phép trở về đơn vị.

Đồng chí chốt giữ ở đây. Không cho xe cơ giới của địch tiến về phía chợ Đồng

Xuân. Rõ chưa?

Lâm: Rõ.

Theo tôi. Nhanh lên anh em ơi.

Lâm: Hương ơi, Hương.

Hương: Anh Lâm

Lâm: Sao em không đi tản cư?

Hương: Em ở lại. Xin (1) (2) đội cứu thương. Anh Toàn (3)

(4) (5) ở đây.

Em không đi đâu cả. Chị Lê (6) (7) hả anh?

Lâm: (8) (9). Con gái.

Hương: Thế bây giờ chị ở đâu?

Lâm: Ở bệnh viện Sanhpon. Hương này, anh nhờ em một việc nhé.

Khi nào tình hình (10) (11), em (12) (13)

chị Lê (14) anh.

Hương: Anh cứ yên tâm. Em sẽ (15) (16) (17)

(18) (19). Thôi em đi nhà.

Lâm: Em đi đi.

Xe tăng của bọn chúng đang tới đây. Tất cả về vị trí.

Cho lên phía trước.

43) 木一主席、全面抗戰宣言の原稿執筆 (1:18:30 – 1:20:42)

Hỡi đồng bào toàn quốc!

Chúng ta muốn hoà bình, chúng ta phải nhân nhượng. Nhưng chúng ta càng nhân nhượng, thực dân Pháp càng lấn tới, vì chúng quyết tâm cướp nước ta một lần nữa!

Không! Chúng ta thà hy sinh tất cả, chứ nhất định không chịu mất nước, (1)

(2) (3) (4) (5) (6) (7).

Hỡi đồng bào!

Chúng ta phải đứng lên!

(8) (9) đàn ông, đàn bà, (10) (11) người già,

người trẻ, không chia tôn giáo, đảng phái, dân tộc. Hễ là người Việt Nam thì phải đứng lên đánh thực dân Pháp cứu Tổ quốc. Ai có súng dùng súng. Ai có gươm dùng gươm, không có gươm thì dùng cuốc, thuổng, gậy gộc. Ai cũng phải ra sức chống thực dân Pháp cứu nước.

Hỡi anh em binh sĩ, tự vệ, dân quân!

Giờ cứu nước đã đến. Ta phải hy sinh đến giọt máu cuối cùng, để giữ gìn đất nước.

Dù phải gian lao kháng chiến, nhưng với một lòng kiên quyết hy sinh, thì thắng lợi nhất định về dân tộc ta!

(12) (13) (14) (15) (16) (17)

(18) (19)!

(20) (21) (22) (23) (24) (25)!

Người vợ: Ra đây con, ra đây.

Bác Hồ: Chú điện cho các địa phương rồi chuyển cho đài Phát thanh.

Trợ lý: Dạ vâng ạ ... Điện cho các địa phương.

Chồng : Mình ơi, mình, tôi được trên cử đi theo Cụ đi lên Việt Bắc lo việc cấp dưỡng cho cơ quan.

Vợ: Thế à?

Chồng: Mình trông con giùm tôi nhé.

VỢ: Vâng.

Chồng: Có gì thì tản cư về quê ngoại.

Vợ: Vâng, vâng.

Chồng: Kháng chiến xong tôi sẽ về. Bố đi các con nha.

Vợ: Mình ơi, mình.

44) 戦闘状態が激化 (1:20:41 – 1:24:29)

Chặn lại, không cho chúng nó lên.

Bao chiến sĩ anh hùng

Lạnh lùng vung gươm ra sa trường

Quân xung phong, nước Nam đang chờ mong tay người

Hồn sông núi khí thiêng ghi muôn đời

Ngựa phi nơi xa kia nghe súng vang

bên trời điệu kèn rộn ràng

Là trang nam nhi

Quyết chiến sa trường (Xung phong.)

Sống thác coi thường

Mong xác trong da ngựa bọc thân thể trai

Bừng nghe dư âm mệnh mông

Khúc anh hùng ca reo nơi biên cương

Bao chiến mã lên đường

45) 父に同行すると泣きすぎる子に同行を許すホー主席 (1:24:29 – 1:25:21)

Em bé: Bố ơi, bố. Bố ơi, bố ơi, cho con đi với.

Bố: Ở kia, (1) (2) (3) (4) (5) hả
con?

Em bé: Cho con đi với.

Bố: Không đi được. (6) (7) (8) (9)
(10).

Em bé: Con muốn đi theo bố cơ.

Bố: Đã bảo không được, đi về đi, nhanh lên.

Em bé: Con muốn đi theo bố. Bố ơi, cho con đi với, bố ơi.

Bác Hồ: Cháu muốn đi theo bố phải không?

Em bé: Dạ. Vâng ạ.

Bác Hồ: Thế chú có muốn cho cháu đi theo không?

Bố: Dạ, thưa Bác muốn ạ.

Bác Hồ: Ừ.

46) エピローグ (1:25:21 – 1:26:35)

(1) (2) (3) của những người con quyết tử cho (4)
(5) quyết sinh giữa lòng Hà Nội kéo dài (6) (7) (8)
(9) (10) và những người ra đi ngày ấy chín năm sau đã trở về như lời hẹn ước.
(11) (12) (13) (14), nhân dân Việt Nam (15)
(16) (17) (18) (19) (20) (21)
(22), đã chiến đấu suốt (23) (24) (25) (26) để giữ
vùng nền độc lập dân tộc và thống nhất đất nước.

Intermediate Vietnamese - Movie script -
ILCAA Intensive Language Course 2012: Intermediate Vietnamese, Textbook 1

ベトナム語中級 映画シナリオ編
平成24年度言語研修 ベトナム語中級研修テキスト1

平成 24 年 8 月 6 日 発行

著者 清水政明 Nguyễn Thị Ái Tiên

発行 東京外国語大学
アジア・アフリカ言語文化研究所
〒183-8534 東京都府中市朝日町 3-11-1
TEL. 042-330-5600

印刷 株式会社 インフォテック
〒206-0033 東京都多摩市落合 2-6-1
TEL. 042-311-3355

©清水政明 Nguyễn Thị Ái Tiên
ISBN 978-4-86337-112-5